

BØRNETEATER

NR. 103 NOVEMBER 1997

avisen

Kontant afregning

Syv børneteatre har mistet deres refusionsgodkendelse efter showcases, mens tre nye er kommet til Side 2-3

Fint besøg

Børneteaterfestivalen i Horsens oplevede i år for første gang besøg af kulturministeren, der medbragte ros og ris Side 5

Møde med miljøet

Den 9. Teaterfestival i Odense havde optimale rammer, gode diskussioner og fine forestillinger. Men det var først og fremmest teaterfolk, der satte hinanden stævne

Side 13

FOTO: ROGER HOWARD

Polka i London

Et møde med *Polka Theatre for Children* i London – et top-professionelt børne- og ungdomsteater med høje krav til sig selv og kunsten, men også med sideløbende aktiviteter for lokalbefolkningen. Sommerens store hit har været musikteaterforestillingen »Dinosaur Rock« (billedet), der handler om det gode og onde i en tid med gadevold og medieflipt

Side 14-15

I arbejdstøjet

11 afslag på refusionsgodkendelse, heraf syv til tidligere godkendte teatre, samt tre nye godkendelser — det er det helt kontante resultat af refusionsudvalgets første tre showcases

Af Carsten Jensen

Vi er IKKE smagsdommere og har også givet til forestillinger, som bestemt ikke var vores kop te. Og under alle omstændigheder ER tvivlen kommet de anklagede til gode. Til gengæld kan jeg sige, at alle afslag er sket i fuldstændig enighed.

Sådan lyder det fra Michael Ramløse, der er formand for det refusionsudvalg på fem børneteaterkyndige, som opererer på basis af en ny bekendtgørelse om kommuners og amtskommuners køb af refusionsgodkendte forestillinger af børneteater og opsøgende teater (se BTA nr. 102).

Den livsvigtige refusionsgodkendelse gælder alene for forestillinger, der er produceret uden støtte i henhold til teaterloven, men dermed er også en stor del af de danske børneteatre automatisk interessenter.

I et forsøg på at strukturere sit arbejde har refusionsudvalget delt forestillingerne i to kategorier: Allerede producerede forestillinger samt nyproducerede forestillinger.

I førstnævnte kategori modtog udvalget ansøgninger fra 45 teatre, omfattende 102 forestillinger. Heraf blev 17 ansøgninger godkendt »på papiret«, fordi udvalget anså forestillingerne som helt uproblematisk i forhold til de opstillede kvalitetskrav.

Tre showcases

Resten af ansøgerne er blevet indkaldt til showcase, hvor de kunne vise en forestilling efter eget valg.

Indtil nu har udvalget har afholdt tre showcases — en i

Århus og to i København — hvor 26 teatre opførte 27 forestillinger.

Resultatet blev, at 11 teatre fik afslag på refusionsgodkendelse, seks fik refusionsgodkendelse uden bemærkninger, mens 11 fik refusionsgodkendelse »med bemærkninger«.

»Når vi i refusionsudvalget valgte at knytte disse bemærkninger til 11 teatre, skyldes det, at vi fandt nogle mangler ved forestillingerne, men ikke direkte ville nægte en godkendelse«, siger Michael Ramløse, der opfatter dette som et bevis på udvalgets holdning om at tage det størst mulige hensyn til teatrene.

Generelt er refusionsudvalget dog »dybt bekymret« over kvaliteten af forestillinger for de helt små:

»Ja, vi mener simpelthen, at nogle teatre kommer for let til det, det skal trods alt være teater og ikke en legestue«, siger formand Ramløse, som også understreger, at alle afslag er sket efter et uhyre grundigt forarbejde og sagsbehandling. Langt de fleste forestillinger er set af alle fem medlemmer, og alle er set af mindst tre.

Flerårige godkendelser

For langt de fleste teatre gælder den indhentede refusionsgodkendelse for to sæsoner (1998-99 og 1999-2000), men enkelte teatre — nogle af dem med »bemærkninger« — må nøjes med en enkelt sæson. Til gengæld har andre fået OK for tre sæsoner.

Refusionsudvalget har dog stadig et efterslæb på allerede producerede forestillinger, idet syv-otte teatre endnu ikke har fundet mulighed for at fremvise deres værk.

»Vores erklærede politik er, at man ikke fratager refusionen på papiret, så de får naturligvis chancen, men selvfølgelig er det ikke noget, der kan forhales i det uendelige«, siger Michael Ramløse.

Der kan konstateres, at et enkelt allerede refusionsgodkendt teater har nægtet at stille op til showcase og i stedet har protesteret til Teaterrådet. Det kommer der dog næppe noget ud af, og hvis omtalte teater fortsat undslår sig for at deltage i en showcase, vil refusionsgodkendelsen i dette tilfælde automatisk ryge for næstfølgende sæson.

Et skema og en smutvej

Refusionsudvalget har ikke ønsket at oplyse udfaldet af de tre første showcases, men vil i stedet orientere om det samlede resultat omkring 1. marts næste år, når efternølerne af allerede producerede forestillinger samt de nyproducerede forestillinger har været til showcases.

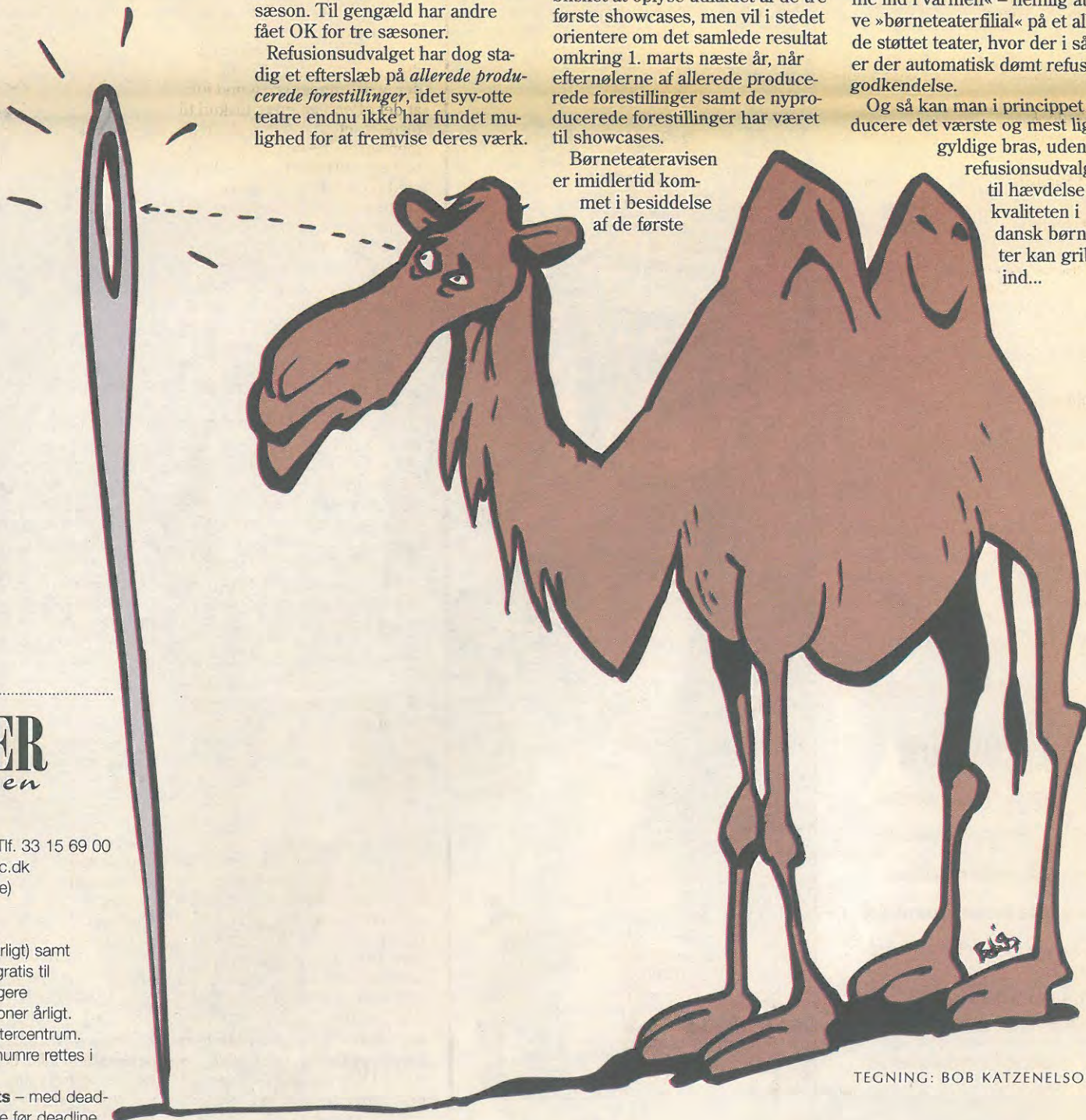
Børneteateravisen er imidlertid kommet i besiddelse af de første

spændende afgørelser, som bringes i skemaform andetsteds på disse sider. Der er trods alt tale om en væsentlig forbrugerorientering i relation til eventuelt fremtidige indkøb af forestillinger.

I øvrigt får teatre, der har fået frataget refusionsgodkendelse, reelt en chance til, når der indkaldes til showcases for nyproducerede forestillinger. Her er ansøgningsfristen sat til 1. december, og udvalget vil afholde showcases 14.-15. februar 1998 i Århusområdet og 21.-22. februar 1998 i Københavnområdet.

Som tilfældet er med Svalegangens Dukketeater (hos Svalegangen) samt Magnifique (Limfjords teatrets børneteater), er der en helt anden mulighed for at »komme ind i varmen« — nemlig at blive »børneteaterfilial« på et allerede støttet teater, hvor der i så fald er der automatisk dømt refusionsgodkendelse.

Og så kan man i princippet producere det værste og mest ligegyldige bras, uden at refusionsudvalget til hævde af kvaliteten i dansk børneteater kan gribe ind...

TEGNING: BOB KATZENELSON

BØRNETEATER avis

• ISSN 0900-0291
• UDGIVER: Teatercentrum i Danmark, Frederiksborggade 20, 3 1360 København K. • Tlf. 33 15 69 00
• Fax 33 13 14 39 • e-post: tcentrum@inet.uni-c.dk
• REDAKTION: Carsten Jensen (ansvarshavende)
• LAYOUT: PH Grafik
• TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
• DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkommer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.
• DEADLINE: Næste nummer udkommer i **marts** — med deadline **1. marts**. ANNONCER aftales senest en uge før deadline. Redaktionen af dette nummer er afsluttet **13. november**.

Udfaldet af de tre første showcases

Teater	Forestilling	Afslag/godkendelse	Tidligere refusion
Dryadeteatret	Noahs Ark	afslag	ja
Pedersen & Pedersen	To mand og en flyvemaskine	afslag	ja
Arresø Teater	Cleopatra Maria von Kroghs hemmelige hule	godkendt	nej
Rivegildet	Stefan og Månen	godkendt	ja
Vester 60	Skattejagt	godkendt	ja
Åsen	Historier	afslag	ja
Teatret Lampe	Det var en lørdag aften	godkendt	ja
Pin Pon	Robin Hood fra Risskov	godkendt	ja
Måneskinteatret	Er der plads til en havfrue...	godkendt	ja
Teatret Kurt	Lykken er en lystig laban	afslag	nej
Det rullende Eventyr	Fyrtøjet	afslag	nej
Silkeborg Dukketeater	Fugleungen Luffe	godkendt	ja
Guldlok Dukketeater	Mester Jakel og Tryllefløjten	afslag	ja
McFetrichs Bondegårdsteater	Cirkus på Bondegården	afslag	ja
Det Nordjyske Operakompagni	La Serva Padrona	godkendt	ja
Project Survival	Hvor ravnene vender	godkendt	nej
Spinatfuglene	Soldaten og Døden	godkendt	nej
Teatergruppen Kimbri	Sælkvinden	godkendt	ja
Teatret Mariposa	Jonathan og Havmågen	godkendt	nej*
Teatret Det Gode Håb	En historie kan handle om alt	afslag	ja
Ensemblet	Vand	afslag	nej
Teremok Dukketeater	Hvem bor i skovhuset?	afslag	nej
Mister Jones	De 3 Bukke Bruse	godkendt	ja
Søholm Park Teater	Den dressedede dukke	godkendt	ja
Teatergården	Pjerrot og Columbine	afslag	ja **
Teatergården	Prinsessen på Ærten	afslag	ja
Eternia Danseteater	Rend og Hop	godkendt	ja

Alle refusionsudvalgets afgørelser har først virkning fra sæson 98-99 og gælder altså *ikke* for indeværende sæson. En godkendelse er lig med OK til alle forestillinger.

* Har tidligere fået godkendt sine øvrige forestillinger via Teaterrådets præsentationsweekends
 ** Teatergården skulle deltage med to forestillinger, fordi forskellige spillere indgik

P.g.a. en teknisk misforståelse deltog desuden også Svalegangens Dukketeater i den første showcase med »Medlidenhed med børnene i Vaden by« – men dukketeatret opnår automatisk refusion, fordi det er en integreret del af det støttede teater Svalegangen.

Langstedsrup

Af Jørn Langsted

Kulturminister Ebbe Lundgaard har fået den tanke, at den landsdækkende teaterabonnementsordning måske ikke skal eksistere til evig tid. På Det Radikale Venstres landsmøde i september sagde han bl.a.: »Der er efter min mening ingen kulturpolitisk mening i at give billettilskud til den tredje genopsætning af en stor amerikansk eller engelsk musical.« Og i samme åndedrag lovede han, »at pengene vi sparer ved at ændre ordningen, bliver på teaterområdet. I stedet skal de fordeles efter konkrete, faglige vurderinger til de forestillinger, der er med til at udvikle teaterkunsten.« Altså: ophæv billettilskuddet på ca. 40 kr. pr. billet til stort set alt professionelt teater og brug i stedet pengene på produktion af forestillinger, der ikke er en reproduktion, men som er nyskabende, og som har betydning for teaterkunstens udvikling.

Nogenlunde samtidig offentliggjorde Kulturministeriet en Gallupundersøgelse, der viste, at en fjernelse af abonnementsordningen ikke ville betyde ændrede teatervaner for 75% af dem, der synes, at det er en god idé, at det offentlige giver tilskud til teaterbilletter gennem abonnementsordningen. I øvrigt viste undersøgelsen, at mennesker med høje indtægter bruger abonnementsordningen en god del mere end gennemsnittet. 20% af dem med indtægter over 500.000 kr. bruger ordningen, mens gennemsnittet er, at 10% af landets befolkning bruger den. 5% af dem med årsindtægt på under 100.000 kr. bruger den. Tilsvarende bruges den af 2% af befolkningen i Vestjylland og af 17% af befolkningen i HT-området. Udover, at abonnementsordningen altså ikke har den afgørende indflydelse på folks teatervaner, så er groft sagt primært støtte til de rigestes teatergang i hovedstadsområdet. Kulturministeren havde altså skaffet sig argumentation til at forsøge et opgør med den landsdækkende abonnementsordning.

Før 1975 var der da heller ikke noget, der hed landsdækkende abonnementsordning. Ved en teaterlovændring i 1973 lykkedes det at få gennemført denne ordning, som indtil da havde kørt som forsøg et par sæsoner i Storkøbenhavn. Hvis man graver i gamle papirer, finder man ud af, at tanken med abonnementsordningen var at sikre teatrenes økonomi ved, at stat og amter betalte noget af billetprisen. Samtidig ville man få flere folk i teatret, når de ikke selv skulle betale hele billetprisen. Og det er da også lykkedes at få flere folk i teatret. Om det skyldes abonnementsordningen er måske mere tvivlsomt. I den omtalte Gallupundersøgelse angiver 44% af befolkningen, at de har været i teatret i de to sidste sæsoner.

Men kun 10% siger, at de bruger abonnementsordningen.

Siden 1975 har teaterstøtten i Danmark været todelt. Den ene del har rettet sig mod produktion af teater, den anden har rettet sig mod at billiggøre billetpriserne. Den ene del har i princippet kvalitet som ledetråd, og den anden har støtte til det abstrakte forbrug af teater. Bagsiden af medaljen i de to delsystemer for offentlig støtte er, at produktionsstøtten kan føre til teater, der ikke har publikumsinteresse, altså teater for teatrets egen skyld, mens publikumsstøtten kan føre til, at den offentlige støtte går til alt muligt andet end kvalitetsteatret.

Jeg må indrømme, at jeg synes, at Ebbe Lundgaards forslag om at afskaffe statens støtte til abonnementsordningen og bruge pengene til nyproduktion og udvikling af kunstarten i stedet, er noget af det mest fornuftige i teaterlovbranchen, jeg har hørt i lang tid. Han forestiller sig jo også at bevare ungdomsrabatten,

hvad jeg også tror er vigtigt. Det kan godt være, at vi ikke længere vil få et oppustet teaterliv i Danmark, men jeg tror, at vi vil erstatte det med et mere ægte møde mellem en kunstart og et interesseret publikum. Der er gået for meget vane i dansk teater i de her år. I takt med abonnementsordningens gennemslag, med vækstfilosofien og kvantitetstænkningen, har teatret mistet samfundsmæssig betydning. Det står ikke længere førende – eller centralt – i kunstens eller samfundets udvikling. Teatret er ikke længere et centralt medie og mødested.

Det, der er behov for, er at indrette nogle mekanismer i teaterlovgivningen og -støtten, der animerer til nyudvikling og nytænkning på et kunstnerisk grundlag. Og kan pengene ikke skaffes på anden måde, så kan det være en meget oplagt idé at se systemet efter i sømmene. Hvis bevægelsen i teaterpolitikken går væk fra at præmiere genopsætninger af succeser fra Broadway eller West End, der i New York og London kører helt som privat teater, og hvor publikum betaler det, det koster, og frem mod at støtte det kunstnerisk nybrydende, så bakker jeg det gerne op. Kvalitet i kunsten har ikke

noget med folkeflertallet at gøre. Man kan heller ikke sige, at abonnementsordningen har skabt et folkeligt teater. Hvis den har gjort noget, har det været at understøtte populistiske teatertendenser og import af kommercielt underholdningsteater.

Desværre er der ikke noget, der tyder på, at Ebbe Lundgaard vil kunne få gennemført sine overvejelser om abonnementsordningen. Dertil er forbindelseslinjerne mellem den største mellemhandler i ordningen, ARTE, og socialdemokratiske kulturpolitikere i Folketinget alt for tæt. Der gik da heller ikke lang tid efter Lundgaards udtalelser, før den socialdemokratiske kulturordfører og ARTE-formand Søren Hansen (er man aldrig inhabil som politiker?) i en TV-debat i glad jubeloptimisme over kvantiteten i dansk teater skød Lundgaards overvejelser i sænk. Her skulle sandelig ikke ændres noget som helst! Men selvom nogen siger sådan, så bliver det jo ikke rigtigt af den grund. Hvis dette lands kulturpolitik overhovedet skal stå den internationale distance i de kommende år og få tag i det mere og mere adspredte publikum, så er der faktisk kun én vej frem: dansk produceret og af højeste kvalitet. Det kan vi nemlig ikke få på de 117 TV-kanaler, og det kan vi ikke få, når vi rejser til London eller når vi importerer gæstespil og andet fra den internationale teaterbranche.

Jeg tror, at en fordomsfri debat om, hvordan vi udvikler og styrker dansk kunst og kultur, er vigtig lige netop nu. Den bør tage sit udgangspunkt i kunsten og kulturen og ikke i nogle bestemte institutioner og deres interesser. Hvis vi tager udgangspunkt i det sidste, så er slaget tabt på forhånd, for så kommer det kun til at handle om forsvaret for nogle bestående institutionelle interesser. Så mister vi blikket for, at noget nyt måske er påkrævet. Altså det handler mere om teatrets fremtid end om ARTES.

På børneteaterområdet har man nu ændret retningslinjerne for købsrefusionsordningen, altså det der mest minder om abonnementsordningen. Den skal nu ikke længere støtte det abstrakte forbrug af teater, men kvalitetsteatret. Hvad ville være mere naturligt end, at tilsvarende tankegange også fik noget at skulle have sagt på voksenteatrets område.

I regeringens nye kulturpolitiske redegørelse hedder det kontant og lakonisk: »Godt teater har altid et publikum.« Spørgsmålet bliver måske, hvis abonnementsordningen fjernes, om Danmark har nok godt teater?

Koks og korrektioner

Man behøvede ikke at være specielt opmærksom for at opdage, at der var koks i dansebillederne på forsiden og side 10 i sidste nummer af Børneteateravisen. Det, der angiveligt skulle være Martin Mydtskov Rønnes billede af en dreng fra Det Kgl. Teaters Balletskole, var blevet til et (uddrag af et) i denne sammenhæng ganske uvedkommende dukketeaterbillede. Vi bringer her det rigtige billede – samt en forsikring fra grafiker og reprofirma om, at det ikke skulle kunne gentage sig...

Og mens vi er ved korrektionerne, så manglede der under omtalen af den nye bestyrelse i Børneteatersammenslutningen (side 9), at nyvalgte Heine Ankerdal er fra *Mariposa teatret*.

Intim festival

Lørdag den 31. januar og søndag den 2. februar er der for sjette gang mini-teaterfestival på Videnscentret ved Vordingborg, hvor de små lokaler er med til at sikre tætte oplevelser for spillere og publikum.

På programmet er Homunkulus Figurenteater fra Berlin samt syv danske børneteatre: Det Lille Turneteater, Corona Dansteater, Jakob Mendels Teater, Det Mindste Teater, Nørregaard & Reiches Teater, DRT og Paraplyteatret.

Der er billetter og par-toutkort til rimelige priser, mens en lille cafe sørger for mad og drikke.

Oplysninger, program og billetter hos arrangøren Klaus Berg på telefon 53 78 63 91.

Det er nu, du skal give ham en god grund til at drikke mindre

Så hold da op med det drikkeri, Albert!

Albert og alkoholen

Hvem skulle nu have troet det om Albert Nielsen fra Anemoneteatret – selvom han jo godt nok er tidligere restauratør! I månedsvis har vi set hans plagede ansigt på plakater og i tv-reklamerne: Her er en mand, der drikker for meget. Forhåbentlig er det ikke gået ud over børneteateret, og forhåbentlig har det givet gode penge...

Klar til nr. 718

Søndag den 7. december er det 25 år siden, Næstved Teaterforening blev stiftet, og det fejres på dagen med reception og jubilæumsforestillingen »Cabaret«. Det er så forestilling nr. 718 i teaterforeningens regi, hvilket igen dækker over 446 forskellige forestillinger, der i årenes løb er blevet tilbudt teaterforeningsgængerne.

Næstved Teaterforening holder p.t. til i BIOs teatersal, men håber i en ikke alt for fjern fremtid at kunne rykke ind i et nyt teater på Grønnegade Kaserne.

Teatercentrum uden leder

Hans Jørgen Sahl, der tiltrådte posten som sekretariatsleder på Teatercentrum ved årsskiftet, er fratrådt sin stilling og flyttet tilbage til Århus. Det sker angiveligt af private og personlige årsager. Frem til festival 98 i Roskilde er Else Marie Mandø konstitueret som leder.

Hans Jørgen Sahl er stoppet som sekretariatsleder for at vende tilbage til Århus, hvor han skal være administrator hos dansegruppen Granhøj Dans. Foto: Kurt Johansen

Møllen bedraget

Teatergruppen Møllen fra Haderslev søger ny administrator, efter at den hidtidige, Alex Hansen, er blevet bortvist og politianmeldt for bedrageri. Det viser sig, at han gennem sin knapt et år lange ansættelse har spillet omkring 250.000 kr. af Møllens penge op.

Ifølge Møllens kunstneriske leder, Gitte Kath, betyder det økonomiske tab bl.a. at teatrets næste produktion får en spiller mindre, ligesom man udskyder en planlagt cabaret. Midt i miseren glæder hun og resten af teatret sig dog over den store opbakning fra kommunen i den ulykkelige sag.

Også Børneteatersammenslutningen er berørt af sagen. På generalforsamlingen 30. august blev Alex Højgård Hansen nemlig valgt til intern revisor, men denne post har han også måttet forlade...

Stor pris til Ramløse

Netop som BTA var på vej i trykken, erfarede det, at Michael Ramløse bliver tildelt FTF's store kulturpris for sit virke som dramatiker, komponist og organisator inden for børneteaterområdet. Prisen deles med hjerneforsker Kjeld Fredens, men endda bliver der 50.000 kr. og hæderen til Ramløse. Stort tillykke til ham og dansk børneteater.

Råd-vild provokation

Teaterrådet har besluttet, at man ikke har penge nok til at støtte alle de nuværende teatre under rådets økonomiske vinger. Derfor er bl.a. Bådteatret og Comedievognen sendt ud i kulden

Af Carsten Jensen

Torsdag den 13. november fik den undrende offentlighed at vide, at Teaterrådet havde besluttet at fjerne støtten fra fire gode teatre for at sikre bedre produktions- og arbejdsbetingelser for de øvrige støttede teatre.

Teaterrådet havde simpelthen meddelt *Micado Danse Ensemble*, *Mammutteatret*, *Comedievognen* og *Bådteatret*, at de fire teatre

ikke kunne regne med penge i den kommende sæson.

Ifølge teaterrådsformand Litten Hansen mangler rådet mindst ti millioner kroner for blot at kunne støtte det allermest kunstnerisk værdifulde. Rådet savner bl.a. sidste års til-lægsbevilling på fem millioner kroner, og har i år blot 52,6 mio. kr. til brug for sæson 1998-99.

Da Teaterrådet normalt er meget hemmelighedsfuldt omkring næste års støttetildeling – i hvert fald indtil alle ansøgere har fået besked – er der ingen tvivl om, at november-udmeldingen er en provokation, der skal få de såkaldt ansvarlige kulturpolitikere til at reagere.

Det har kulturminister Ebbe Lundgaard (R) allerede gjort: Han har ikke flere penge at dele ud til Teaterrådet. Og det har Københavns – i skrivende

stund – kulturborgmester Jens Johansen gjort: Han er sur over, at Teaterrådet smider to af de teatre ud – Mammutteatret og Bådteatret – der indgik i sidste års studehandel, hvor København ryddede op i sin flok af støttede teatre.

Imens tager de berørte teatre situationen med nogenlunde fatning. Nu skal der først presses på de nødvendige politiske kontakter, og så vil man se, hvad der i øvrigt kan gøres.

For børneteateret Comedievognen og det delvist børneteaterproducerende Bådteatret har givet ikke tænkt sig at lægge navn til den truende lukning, som flere af dagbladene udbasunerede denne torsdag i november.

Og såvel Comedievognen som landets øvrige børneteatre ved osse godt, at Litten Hansens *begrundelse* for at smide nogle ud og

give mere til de andre stadig ikke holder:

»Det var helt uholdbart, at skuespillerne ofte skulle gå for sulteløn eller at teatrene måtte snyde i a-kassen for at kunne producere professionelt arbejde«, er hun bl.a. citeret for i Politiken.

Teaterrådets samlede støttefordeling – der sandsynligvis først offentliggøres efter nytår – vil stadig betyde, at der er dømt ophold i a-kassen en del af året for landets hårdt arbejdende og lavt-betalte børneteaterfolk.

Så meget får de fire teatre i indeværende sæson af Teaterrådet:

Micado: 1,5 mio. kr.
Comedievognen: 1,9 mio. kr.
Mammutteatret: 2,4 mio. kr.
Bådteatret: 3,0 mio. kr.

FESTIVAL 98

teater for børn og unge 19. - 26. april 1998

Danmarks professionelle børne- og ungdomsteatre samles i uge 17 i Roskilde og præsenterer her de mange nye forestillinger, der er på repertoire.

I festival 98 i Roskilde deltager omkring 70 teatergrupper med tilsammen omkring 100 forskellige forestillinger.

Festivalen åbnes ved en

højtidelighed søndag d. 19. april. Fra mandag d. 20. til fredag d. 24. april opføres festivalens forestillinger for skoler og daginstitutioner og som offentlige forestillinger. Billetbestilling til de offentlige forestillinger mandag til fredag kan ske fra d. 1. april på tlf.: 36 42 04 06

Festivalen afsluttes med det store week-end arrangement d. 25. og 26.

april i Roskildes bymidte. Program for weekenden kan afhentes fra onsdag d. 22. april. Billetter til lørdagens forestillinger kan afhentes i Festivalsekretariatet fra fredag aften og til søndagens forestillinger fra lørdag aften.

Øvrige billetter udleveres fra Kulturhuset en halv time før hver forestillings start. Telefonbestilling er ikke mulig.

Festivalens sekretariat:
Kulturhuset
Rosenhavestræde 1
Roskilde
Tlf.: 36 42 04 06

FESTIVAL 98 ARRANGØRKONFERENCE:

Fredag d. 24. april 1998, kl. 9.30 – 16.00
i Roskilde-Hallerne

TEMA: »Den gode historie«

I den litterære verden er der sat initiativer i gang omkring »Den gode historie«.

Arrangørkonferencen lægger sig i kølvandet på disse initiativer og ser nærmere på, hvad det er, der skal til for at skabe en god historie på scenen.

Skuespiller Vigga Bro, beretterteatrets mester, giver et eksempel på den gode historie.

Derefter vil konferencen beskæftige sig med hvordan den gode historie kan blive til et stykke dramatik. Dramaturg Janek Szatkowski hjælper på vej, bl.a. med eksempler fra dramatiker-projektet »Sælg din sjæl«. Vi vil høre om nogle af de erfaringer, som børneteatersammenslutningens dramatiker-»spirer« har høstet.

Hvad er god dramatik? Er det kunst? Og er det for børn? I konferencen indgår en for konferencetemaet aktuel forestilling.

Pris indtil d. 1. april: 350 kr. Efter d. 1. april: 400 kr. (prisen inkluderer conference, morgenkaffe, frokost og eftermiddagskaffe.)

Tilmelding til:
Teatercentrum, Frederiksborggade 20, 3.,
1360 København K, tlf.: 33 15 69 00

ARRANGØRKONFERENCE 1998

»Den gode historie«

Navn:

Adresse:

Postnr.:

By:

Tlf. nr.:

Repræsentant for:

Gebyr kr. 350 (indtil 1. april)
indbetalt ☐ pr. check eller ☐ giro (518 4673)

Gebyr kr. 400 (efter 1. april)
indbetalt ☐ pr. check eller ☐ giro (518 4673)

HORSSENS BØRNETEATERFESTIVAL 1997

Børneteater i søgelyset

Der var både kulturministeriel ros og opsang til børneteaterområdet, da Kaskadeteatret bød til festival for 12. gang

Vejles borgmester Vagn Ry Nielsen (tv) og Kaskadeteatrets administrative leder, Lone Wessel, overrakte Horsens Børneteaterpris 1997 til arkitekt Sven Langhans fra Odsherred Teaterforening. Med bl.a. følgende motivation: »... prisen går til en arrangør, der ikke kun har gjort sig bemærket som arrangør. Vi taler om en mand, der i 25 år har kæmpet for børn og unges rettigheder med hensyn til at kunne se og opleve kvalitetsteater (...) Sven Langhans er Danmarks absolut mest utrættelige forkæmper for børneteateret (...) Sven har altid villet det bedre for børneteateret, har villet se det blomstre...« Med hæderen fulgte 25.000 kroner samt en skulptur af Kaj Rugholm

Af Carsten Jensen

For første gang i Horsens-festivalens historie var der kulturministeriel bevågenhed, idet Ebbe Lundgaard (R) havde fundet (kort) tid til at deltage med et afsluttende oplæg ved fredagens debatforum, inden han sammen med Horsens-borgmester Vagn Ry Nielsen (S) officielt kunne erklære festivalen for åbnet.

Nu har det næppe skadet sagen, at Lundgaard er tidligere medlem af Vejle amtsråd og her fik en lejlighed til at pleje lokale interesser, men ministeren havde faktisk også nået at sætte sig lidt ind i (børne)teaterområdet, så de værste floskler blev undgået.

Således kunne han berette, at teaterområdet udgør den største enkeltpost på Kulturministeriets budget, næst efter folkebibliotekerne, og at børneteateret hæver sig fint som den største kultureksportør inden for dansk teater.

Derfor benyttede Ebbe Lundgaard da også lejligheden til at kvittere for det store arbejde, der gøres blandt børneteatrene, inden han pointerede, at området længe har trængt til en kvalitativ opstramning for at »få luget ud i de værste ting« – og her så han naturligvis

den nye og i hans minister-tid initierede refusionsordning med tilhørende udvalg (se side 2-3) som et stort skridt på vejen.

Også selvom en efterfølgende udtalelse om, at det primære formål med børneteater ikke er at »se folk kaste med lagkager, men uddannelse til livet« viser, at det nok er rimeligt længe siden ministeren har lagt vejen forbi en børneteaterforestilling.

Konservativt område

»Børn tæppebombarderes med computerspil og konkurrencen om deres opmærksomhed er benhård«, sagde Lundgaard, der anså det for tvingende nødvendigt, at børneteateret forholdt sig til den teknologiske udvikling og samfundets generelle forandringer.

Kulturministeren havde dog stor tillid til, at »børneteateret kunne stå distancen, fordi det kan tilbyde nærvær, udfordre børnenes fantasi og tage dem alvorligt«.

Smukke og rigtige ord i september – efterfulgt af en bekymring over at have konstateret stor konservatisme på teaterområdet. Og her mente han primært i relation til de eksisterende støtteordninger, hvor såvel voksen- som børneteateret og for den sags skyld teaterforeningerne efter hans mening mangler vilje til at diskutere nye måder at formidle kultur på.

Kulturminister Lundgaard

«lovede» nemlig samtidig, at der ingen yderligere tilskud er i vente – i stedet så han frem til at finde på nye og bedre måder at anvende de eksisterende ressourcer på.

Som det er fremgået af hans udtalelser før og efter denne weekend i Horsens ønsker Lundgaard bl.a. at se nærmere på den nuværende fordeling mellem stat og kommune; han ønsker større decentralisering (hvilket osse gælder teaterforeningernes til-

skudsordninger); og han mener, at statens midler burde gå til *udvikling*, fremfor *stabilisering* af området.

Kvalitet for alle

Den form for tale er blot en anden måde at fortælle, at pengeposen er lukket i, men kulturministerens grundsynspunkt om, at en løbende kvalitetsvurdering burde gælde hele teaterområdet, altså også voksenteateret, er det svært ikke at bifalde.

Kulturminister Ebbe Lundgaard var som forhenværende radikalt medlem af Vejle Amtsråd på hjemmebane, da han åbnede årets børneteaterfestival. Det var første gang, en kulturminister gæstede denne festival, men som det kan ses, var sagen bøv. Foto: Klaus Eggert

Med en generel støttepolitik er det svært at forstå, hvorfor kun børne- og ungdomsteatrene skal til »økonomisk eksamen« hvert år hos Teaterrådet eller RBOT.

Men efter at have åbnet for årets børneteaterfestival hastede kulturminister Lundgaard så videre til næste seance – hvor han vist nok skulle mene noget begavet om situationen for folkebibliotekerne – og han nåede derfor heller ikke at opleve, hvorledes 17.000 billetter – plus de sædvanlige 10-20 procents overbelægning som følge af billetløse chance-publikummer – blev kastet i grams i løbet af weekenden.

Generelt må man konstatere, at arrangørerne fra Kaskadeteatret gennem årene har fået opdraget deres lokale og tilrejsende publikummer ganske godt. Der er ganske få episoder, hvor folk braser ind midt i en forestilling eller larmende haster af inden slutningen. Kvaliteten i øvrigt ufortalt.

Men så er det jo godt, at man har medierne: Det lykkedes i hvert fald i bogstaveligste forstand for TV-Syd at stjæle billedet – under Det lille Verdens Teaters forestilling.

Trods klare regler for fotografering vadede journalist og kamerafolk uventet ind i spillelokalet og hen over scenen fem minutter før forestillingens ophør. Herefter begyndte de at stille op og gøre klar til at lave

et indslag. Og selvom mange mediefolk lider under en voldsomt forstørret – og ofte ganske ubegrundet – selvforståelse, er episoden tæt ved at tage prisen for respektløs opførsel. Nu var der selvfølgelig kun tale om børneteater og endog for de allermindste, for det er ærlig talt lidt svært at forestille sig en lignende situation under en forestilling på fx Aarhus Teater.

Lige til at anmelde

Om Horsens Børneteaterfestival i øvrigt er blot at konstatere, at mediedækningen synes større end normalt – og at festivalen som sædvanlig blev afviklet efter alle kunstens og en effektiv tilrettelægnings regler.

Samt at tidens trend åbenbart stadig giver plads til for mange tåkrummende dårlige småbørnsforestillinger, der minder mindre om teater end en venlig lege- og fortællestue for vuggestuebørn.

Det er en svær genre, men man kunne som publikum gerne ønske sig lidt mere kompetence og magi i udbuddet for de helt små kulturforbrugere.

Af festivalens 53 forskellige forestillinger er de 26 tidligere blevet anmeldt i Børneteateravisen. Med de følgende sideres anmeldelser følger endnu ni splinterne vurderinger af forestillinger, der blev spillet på den vellykkede udgave af 97-festivalen i Horsens...

Kaskaderne flytter

Arrangørerne af den årlige børneteaterfestival i Horsens flytter nu selv til byen. Kaskadeteatret, der i en lang årrække har holdt til i Voervadsbro, får ved årtusindskiftet husrum i selve festivalbyen. Det var borgmester Vagn Ry Nielsen selv, der gav den gode nyhed, da han var med til at åbne den 10. festival.

Kaskadeteatret får til huse i Pensionistcentrets lokaler på Allegade bag Horsens Gl. Teater, når et nyt ældrecent er færdigbygget. Det sker formentlig i slutningen af 1999, og selvom der ikke er tale om et egnsteater-arrangement, så kommer Kaskadeteatret til at bo husleje frit i Horsens.

Kampen er afgjort

Brodden går af Comedievognens science-fiction-thriller, fordi jagten på de forbudte urmenneskelige omsorgsfølelser er forudsigelig

ANMELDELSE

Comedievognen: »Jagten på urmennesket«. Manus: Eva Mannov og Bo Bertram. Instruktion: Kim Nørrevig i samarbejde med Comedievognen. Scenografi: Svend Hangaard. Dramaturg: Jane Rasch. Medvirkende: Pernille Aaboe, Trine Runge og Niels Jørgensen. Aldersgruppe: 12 år og op.

Aret er 2055. Den unge karriere-kvinde Ena lever et fjernstyret liv i en rumkulisse af syntetiske møbler, ensligende flydende tubemad, nylonhår og en konstant kværnende eller overvågende interaktiv væg-til-væg skærm.

Hendes liv dirigeres og kommenteres udefra ned til mindste personlige detalje med timetjek, anvisninger og ordrer, ligesom hun har indberetningspligt over for myndighederne, hvis hun observerer uregelmæssigheder i systemet.

Og det gør hun netop i dag – hvor hun er bebudet forfremmet til sous-chef – fordi en undslupen, gen-klonet forsøgsperson, U7, har fundet ind gennem hendes fejlagtigt uindberettede åbne vindue. Men det bliver systemet selv, som skal lokalisere og identificere den undslupne, for hans tilstedeværelse bringer en uro ind i hendes programmerede verden, som hun ubevidst er tiltrukket af. Han reaktiverer nogle af de grundlæggende følelser, som hun hidtil kun har haft mulighed for at udleve sammen med sin hemmeligholdte tøjbamse.

Efter hårde slåskampe og en del modstand og forbehold udfletter de sammen Enas fortid. Og vi forstår, at Ena ikke, som alle de andre, er en fremklonet person, men født på naturlig vis af sin system-protesterende mor ude i en skov.

U7 kender Enas mor, fordi de begge med deres »uhensigtsmæssige følelser« var anbragt til »clearing« på Center for Fejlfølelser. Så da den fjernstyrede overvågning lokaliserer den undslupne U7, gør Ena og U7 det af med den indtrædende systemrepræsentant og flygter hånd i hånd ud i skoven.

Forudsigelig handling

Comedievognen slår deres nye »science-fiction thriller« op som »tidsaktuelt, pågående og tankevækkende teater«. Og forestillingen lever på sin vis meget godt op til ordene. Indholdet skræmmer. Med sin dystre version af tilværelsen år 2055 pikker den til vores angst for en grum fremtid. Det ultimative kontrol- og overvågnings-samfund, hvor mennesket er sat på formel. Tingsliggjort, stigmatiseret og styret ud fra markeds kræfter.

Et samfund, hvor det enkelte menneske er blevet reduceret til en nummereret brik i et goldt teknologisk system, hvor følelser betragtes som en hæmsko eller direkte som uønskede fejlfunktioner. Og hvor mellemmenneskelig kropslig kontakt betragtes som uønsket, dyrisk og beskidd. Instruksen er vaks og timet. Spillerne imponerer med drive og markant præcision. Og den futuristisk stiliserede scenografi fungerer fint i sammenhængen.

Men intentionen går fløjt, fordi vi fem minutter inde i forløbet kan forudse forestillingens happy-ending og alle »mellemregningerne«. De modstridende stemninger (den fjernstyrede følelsesafvisende kulde kontra den kropslige lyst til kontakt og afhængighed) kan man blive grebet af undervejs. Men forestillingen levner ikke plads til undren og Aha-oplevelser, fordi budskabet serveres ved indgangen.

Kirsten Dahl

Fatter med kone og lykkehjul. Henrik Zangenberg og Terese Damsholt forener kærlighed og klogskab i »Hvad fatter gør ...« på Zangenberg's Teater. Foto: Helle Thomsen

Et lykkeligt valg

I en bearbejdelse, der tager teatret alvorligt, appellerer »Hvad fatter gør ...« i sjælden grad til tilskuernes meddigtende fantasi

ANMELDELSE

Zangenberg's Teater: »Hvad fatter gør ...« af H.C. Andersen. Dramatisering, iscenesættelse og scenografi: Morten Grue. Dukker: Camilla Wexels Riser. Medvirkende: Terese Damsholt og Henrik Zangenberg. Aldersgruppe: 3-9 år. Spiller frem til den 12. december.

Scenografien er enkel og malerisk. Et par slidte, godt plettede trappestiger med tilhørende flagstænger og storke i samme stand fylder det meste. Der er også en stak hø og to par sivsko – vi er vel på landet. Men bagerst på væggen sidder overraskelsen, et pænt og nydeligt malet lykkehjul, som gem-

mer på en overraskelse.

Og lykke er netop, hvad det hele handler om i Morten Grues underfundige dramatisering af det dejlige, gamle eventyr »Hvad fatter gør ...«.

Den lykke man giver eller bare får, fordi noget bliver, som man gerne vil have det. F.eks. en byttehandel. Men især den lykke, man vælger sig på trods af ret og rimelighed og sin sunde fornuft. Også når det modsatte måske var mere nærliggende.

For Henrik Zangenberg's fornøjelige fatter er bare for dum, når han går ud med en hest og kommer glædestrålende hjem med en pose rådne æbler. Det forstår selv det mindste barn, fordi historien ikke blot genfortælles. Men fordi, den er forvandlet til hamrende godt spillet teater i en frimodigt bearbej-

det dramatisering, som tager både teatret og publikum alvorligt.

Medrivende gyser

Forestillingens leg med teatervirkelighedens illusioner er både underholdende og illustrativ uden at være belærende og med et strejf af poesi i den ledsagende musik. At det samtidig er lykkedes at bevare H.C. Andersens særlige nænsomhed i forhold til personerne skyldes ikke mindst Terese Damsholts nuancerige og nærværende spil som den kærligt overbærende kone.

Hun er ikke en kvinde, som roser Fatters idiotiske handel, fordi hun er et underkuet fjols eller selv endnu dummere end han. Nej, hun vælger med fuldt overlæg, at det er OK, fordi hun holder mere af at give kys end knubs. Men

inden det kommer så vidt, er publikum blevet budt på en ekstra-historie.

Det viser sig at være en veritabel lille gyser om at blive bange. Nok lidt af en udfordring for de mest frygtssomme, der på opfordring har forladt deres trygge pladser. Historien om Lasse og den fæle skovheks fortæller dog så medrivende af Terese Damsholt, som har placeret tilskuerne tæt omkring sig, at ingen kryber tilbage på rækkerne.

Nærheden skaber tilsyneladende en rimelig modvægt til de mest barske passager. Samtidig med, at den også velgørende klart understreger forskellen mellem at fortælle en historie og så at spille den som teater.

Randi K. Pedersen

En god gammel historie

Der er både herlig morskab og dyb smerte i Baggård-Teatrets vellykkede bibelhistorie

ANMELDELSE

BaggårdTeatret: »Josef og hans brødre«. Frit dramatiseret ud fra 1. Mosebog af Torkild Lindebjerg, Lene Vestergaard og Mé Michelsen. Instruktør: Torkild Lindebjerg. Komponist: Jørn K. Christensen og Jens Tolsgaard. Scenografi: Poul Fly Plejdrup. Medvirkende: Lene Vestergaard, Mé Michelsen, Jørn K. Christensen og Jens Tolsgaard. Aldersgruppe: 8-12 år.

BaggårdTeatrets forestilling, »Josef og hans brødre«, er en flot og virkningsfuld iscenesættelse af den ældgamle bibelhistorie om Josef og hans brødre.

Historien fra 1. Mosebog om, hvordan Isak og Rabekas søn Jakob måtte arbejde i syv plus syv år for sin morbror Laban for at få Rakel, som han elsker til hustru. Om hvordan han først måtte gifte sig med Rakels storesøster Lea, som han ikke elskede. Om hvordan det omsider lykkedes Jakob og Rakel at få et barn, Josef, som blev deres favoriserede yndlingsbarn.

Om hvordan Lea og Jakobs mange sønner, Josefs brødre, i jalousi kastede Josef ned i en brønd, hvorfra nogle egyptiske købmænd bragte ham til Kong Farao, hvor han blev den drømmetydende visir, der af kærlighed til sin far og yngste bror Benjamin tog alle sine brødre til nåde under de syv magre års hungersnød.

Torkild Lindebjerg, Lene Vestergaard og Mé Michelsen får fortalt hele historien. De får med indlevelse udvundet de essentielle historier om forelskelser, kærlighed, misundelse, forsøksbehandling, hævntrøst og tilgivelse ved på en fin måde at tilføre nutidsrelevante og nærværsskabende krydderier.

Forestillingen rummer masser af sansejorte billeder på et liv på godt og ondt med velduftende mad, farverige dragter, udmattende fødsler og grov vold.

Sproget er mundret, fyldt med humor og tilsat enkelte engelske glosser. Der er puttet et indrammende fortællelag ind med to søstre, der finder på, enes om reglerne i og gennemspiller den bibelske historie, samtidig med at de synliggør

konflikternes almene eksistens ved at lade lignende stridigheder ske på det illusionsbrydende plan, hvor spillerne træder ud af deres roller og spiller de personer, der står bag rollerne.

Integreret musik

Scenografien er et rustikt stillads med gyldne draperier i et harmonisk farvebillede og giver en dynamisk funktionel stoflighed med skjulesteder og mange ud- og indgange. Instruktøren er sprudlende udadvent og inderlig sprød. Der er kælet flot for variation og rytme i såvel de små spil under tæpper med stearinlys, i dybe brønde og mørke fangenhuller, som i de større koreografiske gadeoptogs- og markarbejdsoptrin med musik, dans og sang.

Musikerne er levende integreret i spillet med deltagende medspil og en musik, der i sig selv er inspirerende at lytte til med dens mange forskellige slags slaggtøj og instrumenter. Og Lene Vestergaard og Mé Michelsen kan deres skuespilmæssige håndværk og bevæger sig præcist og med en legende lethed ud og ind af samtlige roller.

»Josef og hans brødre« er et kunststykke, der gør en ældgammel historie sanseligt betagende og universelt dækkende ved at trække den oprindelige histories menneskelige smerte fantastisk gribende op og tillige sætte det lette sinds latter i kog.

Kirsten Dahl

Lene Vestergaard og Mé Michelsen opruller med dramatisk tæft og humor den ældgamle historie om Josef og hans brødre.
Foto: Palle Berg

Billet til livet

Replikkens livskvalitetsdiskussion fanger med grotesk, vanvittige og dramatiske optrin

ANMELDELSE

Teatergruppen Replikken: »6 timers Stuen«. Forfatter: Lotte Kjærup. Instruktør: Bo Larsen. Medvirkende: Jakob Mendel og René Foshammer. Aldersgruppe: 14 år og opefter.

Oprigtig livskvalitet stilles overfor forloren dagligdags tilsyneladende i Replikkens hylende morsomme, men også tikkende alvorskonfronterende forestilling »6 timers Stuen«, hvor en forventet død mand, Bjarne

Nielsen, og den vagthavende læge udfordrer hinanden på liv og død. Og det fungerer bragende godt. Der er bid i replikkerne, intensitet i spillet, og det hele går direkte ind hos både unge og voksne.

De alvorlige løjer udspiller sig direkte på gulvet i et næsten tomt rum, kun befolket med lægens lille skrivebord med bærbar PC til venstre, en skærm i midten til at markere udgang fra værelset, og en ligbære til højre.

Jakob Mendel lægger nøgternt og nærværsskabende ud som den flegmatisk afslappede læge med direkte publikumshenvendelser og en herligt underspillet hu-

mor. Med naturlig selvfølgelighed sikrer han sig, at vi ved hvad en 6 timers stue er. Og fortæller så i en morsom jeg-kom-lige-i-tanke-om vandring mellem skrivebord og første publikumsrække, at han på arbejdet har rig lejlighed til at skrive på et forskningsprojekt. »Der sker jo ikke så meget hernede«, siger han og peger hen på baren, hvor den døde Bjarne Nielsen ligger under et ligklæde med tæerne strittende ud under ligklædet og et navneskilt på storetåen.

Op på kirurgisk?

Men ikke så snart har han hældt »død kaffe« op og talt

om H.C. Andersens natbordsnotits: »Jeg er ikke død, kun skindød!« før alvor kommer snigende og langsomt og sikkert griber om sig. Den døde vågner op, tror lægen er Gud, sætter straks lægens ord om at dette er nederste etage lig med Helvede, og beder fluks om at blive kørt helt op. Lægen modtager uforstående den dødes besked med svaret: »Op på kirurgisk?!« Og den grotesk morsomme samtale fortsætter derudad med misforståelser og talen forbi hinanden.

Men efterhånden som Bjarne Nielsen sander, at hans selvmord er endt som en fiasko og udfordrer læ-

gen med sin begrundelse for at have forsøgt det, flettes der mere og mere eksistentiel alvor ind i kommunikationen. Vi kommer på nært hold af de to personers livsførelser. Og med overraskende vrid og drej bliver religiøsitet, tro og essentielle livsspørgsmål kastet i luften og sat på spidsen.

Bjarne Nielsen spørger om der er en gud, noget eller nogen der styrer os. En højere aftale. Og han føler, at Gud har misligholdt aftalen ved ikke at have præsenteret ham for noget som helst han havde lyst til, men i stedet givet ham livet som en sygdom og bagefter selvmords-

ideen. Lægen, der føler sin uformåenhed udstillet, fremholder, at livet er noget man skal gøre sig fortjent til og kæmpe for.

I en nuanceret samtale om livskvalitet, som både når omkring aktiv dødshjælp, abort, etisk råd og Hamlet, prøves argumenter af, så man som publikum udfordret tænker med.

Og diskussionen ser provokerende og tankevækkende ud til at skulle køres derud, hvor de to kamphænder behøver at blive truet helt fysisk på livet for at se deres respektive livsløgne klart – og det nemme i at påberåbe sig retten til livet.

Kirsten Dahl

Nænsom rejse gennem

ANMELDELSE

Teater 83: »Årstiderne«. Forfatter: Erik Møller Pedersen. Instruktør: Søren Skjold. Scenografi: Alice Warlo. Medvirkende: Erik Møller Pedersen. Aldersgruppe: 11/2-4 år.

Arstiderne er en åben og varmt-kommunikerende fortælling for de helt små.

Spillet er en far og hans datter Ninnas årstids-historie, og faderen bliver spillet af Erik Møller i cowboybukser og stribet trøje, mens Ninna – som han lægger stemme til – er en halvstor dukke med strithår og lyserød kjole.

Sammen snakker de om og iscenesætter, hvad det er som for dem er kvaliteterne og det sjove ved de enkelte årstider.

Det bliver til en historie, som med musik, billeder og ord nænsomt og smukt indfanger forskellige kvaliteter ved de fire årstider i en proces der – som noget meget centralt – får fat i frugtbare måder at lytte opmærksomt til hinanden på.

Spillet foregår på skift ne-

de ved publikum – hvor Ninna bliver passet af en frivillig tilskuer under spillets første halvdel – samt inde i og på en stol foran et lille dukketeater, som er støbt ind i en stor hvid ramme med sort klæde bag.

Erik Møller sætter sig på stolen, byder velkommen og introducerer. Så følger han med ordene: »Find mig!« en spinkel og piget stemme til og får på den måde Ninna med ind i spillet.

I fortælleforløbet bryder hun så typisk sin far af med bemærkningen: »Den var go, vis den så!« – og får med opfordringen sat de små dukketeaterspil igang.

Ægte positivisme

Spillene indfanger fint de forskellige årstiders væsen med Vivaldis musik fra »De fire årstider«, Alice Warlos temperatur-og farvesikre årstidstæpper som baggrund, små situationsspil med Ninna og faderen i miniaturedukkeformat – samt de ting, som faderen og Ninna har snakket sig frem til er vigtige at få med.

I forårets birketræsgrønne landskab med blomster og sommerfugle dukker en snegl med røde følehorn og den blomsterplukkende

årstiderne

Far og datter samtaler om og gennemspiller det gode og sjove ved årstiderne i Teater 83's småbørnsforestilling

Erik Møller får – ved hjælp af dukken Ninna – fortalt en sød historie om årstidernes skift

Ninna op. Og som en lille overraskelse støder en humlebi med Freddy Fræk-fløjtelyd til. Sommeren er et strandspil med gul sol, fugle i luften, lyseblå bølger og lys strandbred og med et spil, hvor faderen falder i vandet og nær bliver bidt af en krabbe, mens Ninna boltrer sig med svømmevinger og badering.

Efteråret er et spil i rødloftet skovbundsterræn med dem begge, et lille pindsvin og den morsomhed, at Ninna – som har fået lov at hjælpe til – tænder for den forkerte musik. Og vinteren er et frosthvidt kællebakke-landskab med sne-mand og Ninna i gul flyverdragt på kælk ned ad bakkerne.

»Årstiderne« er gennemsyret af en umiddelbar og ægte positivisme, der aldrig bliver for meget og som ikke går hen og bliver hverken sukkersød eller nedladende.

Fortællingen er på ingen måde opsigtsvækkende ny i sit formsprog, men Erik Møller har evnen til en god publikumskontakt og sans for det nænsomme, rolige og nuancerede blik, som skal til for at finde ind i de små børns univers.

Kirsten Dahl

Lystig rødhatte

TeaterPatraskets Rødhætte rummer leg, løjer og harmonikaspil, men den bagvedliggende begrundelse er svær at spore

ANMELDELSE

TeaterPatrasket: »Rødhætte & Ulven«. Instruktion: Karoline Heiskanen. Scenografi: Karen Bro. Musik: Helena Berglund. Konsulent: Dirck Backer. Medvirkende: Maria Myrgård og Thomas Danielsen. Aldersgruppe: 5-10 år.

Det er pudsigt, hvor det kommer fra – det med at teatrene på samme tid begynder at putte nogle ensliggende ting ind i deres forestillinger; griber til den samme form for fortællegreb eller tager de samme tematikker op.

Utroligt mange teatre bruger fx. for tiden det, at de i et illusionsbrydende spil lader stykkets figurer forhandle og diskutere løs omkring, hvem der nu skal spille hvilke roller. Og TeaterPatrasket er med på vog-

nen i deres version af Grimms eventyr, »Rødhætte & Ulven«.

Akkompagneret af Helena Berglunds lystige harmonikaspil fortæller Maria Myrgård og Thomas Danielsen løs om en sød pige, der altid gav æbler i skolen – og kommer så frem til, at det er hende, som boede ved siden af hende med æblerne, som historien handler om, og lægger så en del til den originale handling og persontegning.

Rødhætte er en elskelig, gæv og boldspillende pige med lange fletninger, knapkjole og mamelukker. Alle i gaden elsker hende, selv grovsmeden. Hendes mor er en kraftigt parodieret hystade, der holder Rødhættes ansigt låst fast og rusker det frem og tilbage, mens hun i en lind strøm plaprer løs om alt det, Rødhætte ikke må (ikke lytte til fuglene, ikke plukke blomster) for overpylret at slutte svadaen af med »kan-du-nu-klare-det?«

– inden hun for sent råber den allervigtigste advarsel efter Rødhætte: »Pas på ulven!«

Ensformig tumult

Kurven, som Rødhætte får med ud til den syge bedstemor, indeholder ikke blot vin og kage, men også kafemaskine, Kinderæg, økologisk hjorteryg med provencalske krydderier med mere.

Ulven dukker ikke bare op i skoven, men præsentere-

res via en smuttur til naturhistorisk museum, hvor vi også præsenteres for den moderne tids ulv: Ulven, der ikke bare altid er sulten, men også et voldsomt tiltrækkende og charmerende dyr, der aldrig kan tæmmes.

Bedstemor er en kysekædet gamling med krogede ben og små runde sygekassebriller. Jægeren er en hjælpende ånd med lang opstoppernæse og cowboymanerer. Og ulvens død fejres med flodeskumskager,

Matadormix og Hundeprutter.

Ud over rollediskussion og overdrivelser leges der med proportioner og vores forestillingsevne. Historien svinger ind imellem over og spilles som fingerspil med fingerbøl og miniaturekyser. Spillerne agerer på skift skovens træer og bedstemoderens knirkende seng. Og på et tidspunkt fortsætter Maria Myrgård spillet, som var det Askepot de var i færd med at spille.

På scenen, som er en

Der er bid i Maria Myrgård og Thomas Danielsen, som bryder illusionerne omkring Rødhætte og ulven, men løjerne varer rigeligt længe ved

tom, blågrøn, rund flade med en buet bagvæg, står TeaterPatraskets Rødhætte i det morsomme og det let-legendes tegn. Spillet har liv, og der udfoldes en god del fantasi i de sceniske løsninger.

Men løjerne virker med tiden lidt ensformige og tumultagtige. TeaterPatrasket har valgt en meget tolkningsåben Rødhætte: Moderen er trukket frem som et skrækkesejpe på den overformynderiske forælder, der med alle sine forbud fratager Rødhætte hendes sunde dømmekraft, mens jægeren tegnes modsat som den hjælper, man kan bruge eller lade være.

Men år det gælder, hvad det grundlæggende er, at teatret finder interessant at fortælle ved Grimms Rødhætte, kommer jeg desværre til kort.

Kirsten Dahl

Dans som leg

Åben Dans Productions dansere ligger en solid bund for et positivt møde med dans og dansere

ANMELDELSE

Åben Dans Productions:
»Bryd ned, byg op«. Koreografi: Kathryn Ricketts. Medvirkende: Thomas Eisenhardt, Ole Birger Hansen, Lisbeth Klixbüll, Bo Rønnow, Trine T. Thomsen. Aldersgruppe: Varierende

Musikken drøner på højtryk, da børnene fra sjette til tiende klasse trin stormer ind i den store lyse gymnastiksal, hvor de fem dansere fra Åben Dans Production varmer op. Benene kastes op i luften, hurtige spring og drej med hele kroppen afløses af langsomme og seje bevægelser – også med isolerede kroppsdele.

Hver danser er i sin egen verden, og alligevel åben over for kollegerne og de ca. 100 unge fra Nørrebro's hårde hjørne, der ser ud til at glæde sig til forestillingen »Bryd ned, byg op«.

Det starter med en dans om at vente og de hurtige drej med hovedet, vippen op og ned på hælene og blikke, der kigger et ubestemmeligt sted ud i horisonten, fremviser tydeligt kedsomhed, utålmodighed, indestængthed....

Klare fysiske billeder vist med kroppens letforståelige sprog.

Der er samme klarhed i udtrykket i den efterfølgende scene, hvor den lille Bo Rønnow klæber sig til Trine Thomsen. Kender I det, aldrig at kunne slippe af med en person? spørger Trine Thomsen, og bagefter spørger Thomas Eisenhardt om vi kender det, hele tiden at blive forstyrret. Så gik han igang med sin dans, mens Bo Rønnow farer hen over ham, på ham, under ham. Går ind i hans kropps områder igen og igen.

De enkelte danse blev nu nedbrudt, nærmest skilt ad til atomer, og med hjælp fra lidt lys og lyd, et par blod-

dryppende handsker, et reb, som man kan hænge sig i, og en blodig sav gik startskuddet for gymnastiksalens transformation til et sted og nogle personer så uhyggelige, at Familien Adams med tilhørende gruldheder kan gå hjem og lægge sig i deres spøgelsesborg. Rådmandsgades Skole har aldrig set noget lignende – og der blev grinet! Det lå lidt tungere med »Boot Danube«, hvor Strauss' »An der Schönen Blauen Donau« fremføres af støvleklædte dansere. De tunge fodtøj tynger bevægelserne og modstilles af den lette, romantiske og delikate musik, men idéen var for tynd og manglende koreografiske finesser. Så på trods af skægge og barokke benævnelser af bevægelser løftede Donau-sketchen sig aldrig op over vandets overflade.

Publikums tur

Nu er det publikums tur til at bestemme, hvad der skal

ske på scenen. Danserne forklarer og illustrerer og der kommer hurtigt direkte fra den medlevende sal. Nogle af ordene er hentet fra den uddelte bevægelsesmenu fortrykte forslag, mens andre er tilskuernes egne bud som nybagte instruktører og koreografer – altsammen udføres med en kroppsfantasi, der, med dens velplacerede slag i hovedet og illudering af lim på fødder og hænder, giver minder om Chaplin, Gøg og Gokke, Comedia del Arte og anden lavkagekomik. Garneret med indslag så groteske og surrealistiske, at man som publikum holder vejret.

Alle dele af dansernes kroppe inddrages til at illustrere de pludselige fald, flyveturene, klæben, rystelserne, gentagelserne. Det er dygtigt, afsindigt skægt – og bevægelsesglæden breder sig til hele salen.

Aldersgruppen taget i betragtning, så måtte der også komme nogle »frække

ord«. ét af dem var voldtægt. Men det fik et anderledes udtryk end de unge havde tænkt sig, da Lisbeth Klixbüll, med tungen ud af halsen, løb efter lange Ole Birger Hansen, for at løfte op i hans trøje. Latteren rungede befriet hos det unge publikum.

Åben Dans Production er fem dygtige dansere, der formår at kommunikere og improvisere foran et ungt og krævende publikum – bedst når det er kroppen, der fortæller, for det ligger lidt tungere med ordene. Men det var så skægt, at jeg gerne ser gennem fingre og hænder med de mindre forbehold – og jeg giver gerne min gamle hat for at se, hvad der senere kan følge.

»Hvordan kommer man med i jeres dansegruppe?«, blev der tilsidst råbt fra én af de unge tamilske drenge i salen. Så jeg var åbenbart ikke den eneste, der blev smittet af dansernes legesyge.

Lone Nyhuus

Følede drømme og konkrete ænder

Af Lone Nyhuus

At dans for børn kan være mange ting, kunne man ved selvsyn konstatere i København i skolerens efterårsferie. For eksempel stod troen på, at dansen, via udsigelige sanseoplevelser, kan fortælle de historier, som hverken ordene eller billederne kan, som et bærende element i Dansescenens prisbelønnede svenske forestillingsbesøg. De var rejser ind i et fantastisk drømmenes univers – men med et meget forskelligt resultat og underholdningsværdi. Anne Külpers »I Simarillas land« var, på trods af alle gode intentioner og prisbelønninger, meget langsom og følede. Det startede ellers lovende, hvor publikum for at følge en almindelig kvindes transformation til den fantastiske Samarilla, dronningen i drømmenes land, skulle udføre en række besværgelser. Derefter blev det, med sin hengemte tresser kroppsæstetik, for følede – og for kedeligt!

Anderledes var det med Claire Parssons »I Venten på B«, hvor drømmen, dansens påskud, var vild, vanvittig og undersøgte alle rummets og rekvisitternes muligheder.

Det var skægt, og man kunne ikke undgå at leve sig ind i de meget dygtige og dynamiske danseres kropps-kasteri.

De dansk arbejdende koreografer var mere konkrete i deres bud på dans for børn: Marie Brolins juniorensemble havde en håndfast præsentation af en opdateret Oliver Twist og samme underholdningseffekt var der hos Ann Crosset og hendes 38 troldebørn i Radiounderholdningsorkestrets Peer Gynt.

På Det Kongelige Teater blev der diverteret med grimme ællinger og hele andegårde. Min otte-årige ledsager nød den konkrete historie, og syntes, at det var godt med de skægge trin og vrid, den flot dansende kat og de tre meget smukke svaner.

Bent Fabricius Bjerres musik var skåret over en balletlæst, så stor, at man troede, at det var »Svanesøen«, man havde forvildet sig ind til. Hvilket blev yderligere understreget af bevægelsestemaerne og karakterfremstillingen – hentet fra det ornitologiske overdrev.

Men effektiv og vellykket var den, »Den Grimme Ælling«: Underholdende, fysisk, musikalsk og scenografisk imponerende. Derudover må der tilføjes, at den også bringer nogle helt unge dansere videre i deres udvikling. Men bringer den dansen videre – bare et lille hanejefed? Det er ikke vist!

En hund efter hotdogs

DRT serverer humanisme i et herligt og uhøjtideligt pølsevognsspil

ANMELDELSE

DRT: »To med det hele«. Forfatter: Søren Skjold/-DRT. Instruktør: Søren Skjold. Medvirkende: Ole Barkentin Lauritzen og Morten Danckert. Aldersgruppe: 4-10 år.

Der er noget ved pølsevogne. Et eller andet ved det liv, der foregår der omkring. Det er lige som det sted, hvor man legalt må holde en pause, stress af, få tilfredsstillet en basal sult, hyggesnakke, eller blot få sig en uforpligtende snak med pølsemanden.

Midt i det anonyme ræs står den lille vogn og os af hygge, stress-afkobling, lov-til-forbudtheder i helsetider, uakademisk snak og manglende ophøjethed, og måske er det denne herlige ubla-serthed ved pølsevogne, som har ansporet Det Ripensiske Teaterselskab til forestillingen »To med det hele«.

Charmen og dybderne ved livets almindeligheder gennemsyrrer i al fald forestillingen om den halte pølsevognsejer Ejnar (Ole Barkentin Lauritzen) og hans sent udviklede medhjælper (Morten Danckert). For den kommer som noget naturligt ind på det selvfølgelige ved at sove længe dagen efter en aften i byen med bulder og brag, det svære ved at varme pølser, der sprækker ved en temperatur over 75 grader, og det vigtige ved klargøringen af en pølsevogn: At få hængt en skraldespande op på hver side af vognen.

Ejnar og Vagn præsenterer på skift hinanden i hinandens fravær. Vagn introducerer Ejnar som sømanden, der stødte på grund med sit skib, blev udsat for glade kannibalers lyst efter hvid-mand-suppe og bagefter kørt over af bussen til Friheden. Og Ejnar beskriver Vagn, som han kalder letmatros (mens han er nede i kiosken efter avisen) som den tidligere inde-

spærrede tosse, der som en slags tilbehør fulgte med pølsevognen Trille, da han vandt den i kortspil. En anderledes-tænkende eksistens, der leger, at hans bamse er den hund, som han mest af alt ønsker sig.

Lattermild humanisme

»To med det hele« bygger et væld af komiske situationer op omkring forvekslinger og misforståelser. Ejnar har købt en tøjhund til Vagn i fødselsdagsgave, og for at Vagn ikke skal opdage det, gemmer Ejnar den i fryseren i en papkasse. Vagn kommer så tilbage fra kiosken med en rigtig hund, som 'bare fulgte med'. I mangel på bedre gemmesteder havner den også i en papkasse, fordi den ikke vil gå igen og fordi Ejnar ikke vil høre tale om, at de skal have hund.

Omstændighederne vil så, at Vagn tror, at det er hans 'hitte-hund', som er havnet i fryseren og derfor tigger om at få kassen op af fryseren, mens Ejnar brokker sig over, at Vagn ikke engang kan vente med sin fødselsdagsgave.

Historien galoperer opfindsomt derudad med masser af groteske spørgsmål og beskyldninger å la: »Hvor længe kan en hund holde i fryseren?« »Ejnar er en hundekannibal« og »Ejnar har døde hunde i fryseren«. Og Ole Barkentin Lauritzen og Morten Danckert holder hele vejen igennem spillet i en herlig uhøjtidelig, næsten provokerende afslappet, under-spillet stil.

»To med det hele« arbejder med nogle befriende anti-logiske modsætninger og nogle morsomme inkonsekvenser. Og forestillingen får ad den vej fat i nogle eksistentielt vigtige ting, som har med humor og humanisme at gøre. Med sin særegne poesi fortæller den, at latter løsner op og giver energi, og at ven-skab kræver ro, respekt og omtanke.

Kirsten Dahl

Susanne Demuth Rasmussen må udfylde mange forskellige kvindroller i sit samspil med den unge pige, spillet af Dorte Sachmann Møller. Foto: Kåre Larsen

Filtret bjergbestigning

Vi kan ikke bruge vores forvirring til noget og tror ikke på Lisas modningsrejse i dens Twin Peaks'ede bestræbelser

ANMELDELSE

Gadesjakket: »Mont Blanc«. Frit efter et russisk folkeeventyr. Idé og manuskript: Henriette Holm Nielsen og spillerne. Instruktør: Henriette Holm Nielsen. Scenografi: Anna Kirstine Skott. Medvirkende: Dorte Sachmann Møller og Susanne Demuth Rasmussen. Aldersgruppe: Fra 14 år.

Gadesjakkets ungdomsforestilling »Mont Blanc« er blevet en underlig gråvævet ting. Intentionen er at fortælle den unge Lisas modningshistorie i en surrealistisk Twin Peaks-stil, hvor alt skal pakkes ind i

mystik og være noget andet end det foregiver.

Serveringsopskriften hedder sære sammenstillinger og hurtige 'klip'. Og grundideen går klart igennem. Men såvel værdi- som form-mæssigt bliver forestillingen uklart, snirklet overfyldt og tungt tomgangsgående.

Der lægges meget stillets tånde ud. I støvetgrønt 'bevæge-tøj' introducerer Lisas mor os for både farens død ved et trafikuheld; for sit eget klaverspillende og økospisende lev-længe-gennem-det-musiske overlevels-projekt; og for Lisas løsrivelsestrang. Så kommer Lisa på banen i skjortebluse, ternet miniskørt og tennissko og fortæller om sin bjergbestiger-drøm.

Spillet ligner mest af alt et jævnt forudsigeligt naturalismespil om en kærlig-

hedssyg, idrætsivrig og verdenseroblingslysten teenagepige. Men pludselig falder moren død om, og Lisa føres via tre halvsære eksistenser (en cigaret-på-cigaret-rygende kvinde, en tag-en-mobiltelefon-og-smiden-væk kommunikerende dame og en spraglet fest-tøs) fra kirkegårds-kisten over en togstation og en techno-fest, til et indelukket gråt rum, hvorfra en grå krumbøjede hekselignende fortidsinkarnation går igang med at belære Lisa om, at livet kræver selv-ansvarlige handlinger.

Påkoblede påfund

Lises tilværelse slår sprækker og gnister. Men forestillingen slår i samme åndedrag en række svært kaperlige knuder på sig selv. Der er alt for mange sceneskift

med black out og højttonede discomusik. Men værre er det meningsløst intetsigende i at Lisas prøvelser skal bestå i at forbinde tre pærer i loftet til de rigtige stikkontakter i væggene.

Og det virker unødvendigt udpenslende at lade den gamle kvinde komme ind med en barnekiste; helt ufarligt at lade hende optræde med en økse og en kartoffelkniv i brødknivsformat; tolkningsovertydliggjort at lade Barbiedukken, moren faldt død om med, vokse sig overmenneskelig stor som tegn på Lisas modning – og kraftigt tilværelsesforenklet og ideologiforkludret at lade den gamle dame vinde Lisa med vendinger som: »Piger i din alder har altid og giver altid problemer«. »Her i huset giver vi ikke ved dørene. Her anstrenger vi os« og »Lykken er ikke noget vi slentrer rundt og drømmer om«.

Det er som om forestillingen bider sig fast i nogle udvalgte ideer, som den overforbruger i den tro, at det løfter historien. Men påfundene virker påkoblede og vi kommer aldrig til at tro på Lisas modningsproces. I stedet kommer man til at sidde og stille banale realisme-troværdighedsrelaterede spørgsmål, som i en fungerende opsætning ville have været helt ligegyldige og irrelevante.

Til slut realiserer Lisa sin bjergbestigning i et scenisk set flot billede. Men hvad hjælper det, når man – godt ør af kitschet teaterleg – oplever, at hun ikke er klar til rejsen!

Kirsten Dahl

Børneopera for voksne

Det Kgl. Teater har lagt sig i selen og stolt præsenteret en helt ny opera for børn, som er urimeligt ringe

ANMELDELSE

Det Kgl. Teater, Nye Scene: »Prinsesse Dajli«. Musik: Torben Petersen. Tekst: Ove Verner Hansen. Iscenesættelse og koreografi: Lise la Cour. Scenografi: Lene de Fine Licht. Dirigent: Torben Petersen. Medvirkende: Liselotte Nielsen, Elsebeth Lund, Johan Reuter, Jørgen Ole Børch m.fl.

Det er galt nok, at Det Kgl. Teater spilder sine ressourcer på noget musikdramatisk makværk som »Prinsesse Dajli«. Men det værste er, at teatret selv tror at have begået noget godt, fordi de, som har det kunstneriske ansvar, lader til ikke at vide en dyt

De tre flotte dykkere, Johan Reuter, der også er prins, Peter Boman og John Laursen, er et af de få nutidsindslag i »Prinsesse Dajli«. Foto: Martin Mydtskov Rønne

om moderne børneteater. Og så fordi den presse, som bl.a. er målgruppens advokater, åbenbart heller ikke gør det.

Af uransagelige grunde stilles der slet ikke de samme krav til kvaliteten af børneforestillinger på Kongens Nytorv, som når det drejer sig om opera eller andet for voksne. Måske fordi de fle-

ste er uden referencer på området og tilsyneladende heller ikke mener det nødvendigt, at børnene får den musikdramatiske oplevelse, de er kommet for. De skal underholdes, skal de – eller belæres.

På linje med Lise la Cours H.C. Andersen-balletter er også den nye opera tuttet utet nedadtalende i stilen med kæphest og hele baduljen og mere koreografi end instruktion. Som om det ikke var nok, er historie og tekst en pinlig og infantil blanding af platheder for voksne og vās for børn.

Fornærmende indforstået

Dér er der trods alt mere gods i musikken, som fermt efterligner et utal af klassiske musikgenrer, tilsat en smule pop og musical. Men som med sine indforståede

opera-parodier og -citer i næsten fornærmende grad henvender sig til børn med særlige, musikmæssige forudsætninger.

Trods alle påståede intentioner om at lade børn stifte bekendtskab med klassisk opera og trods fremragende sangpræstationer giver den uoverskuelige musik ikke et gennemsnitligt børnepublikum en chance. Så hvorfor ikke nøjes med at opføre »Prinsesse Dajli« ved en julefest for Det Kgl. Teaters personale – uden offentligt tilskud.

De eneste, der synes af tage publikum alvorligt, er Liselotte Nielsens nærværende og sjove prinsesse og hendes tre, ligefremme dykkere. Samt en billedflot og overdådige scenografi, hvis magi går lige ind.

Randi K. Pedersen

Opgør

i omklædningsrummet

Andersen, Larsen og
Ankerdal går tæt på det
virkelige livs nerve

ANMELDELSE

Andersen, Larsen & Ankerdal: »Sonny...«. Frit efter svensk forestilling. Instruktør: Bo Larsen. Medvirkende: Klaus Andersen og Heine Ankerdal. Aldersgruppe 13 år og op.

Livets farlighed er fuldt tilstede og oplyst i Andersen, Larsen og Ankerdals forestilling »Sonny« om to unge fodboldspillende barndomskammerater og blodbrøders opgør. Opgøret mellem de to venner udspiller sig i et omklædningsrum og er et provokerende, intenst og tankevækkende nutids-Strindbergsk hyperrealistisk spil, hvor de hårdtsmækkede døre, slåskampene og blo-

det, som flyder, er ubetydeligheder mod de indre kammeratskabsbånd, der brydes, når de mellem menneskelige regnskaber gøres op i den dramatiske optrælingshistorie.

Forestillingen begynder med, at vi følger med Sonny og René, der begge har fodbolddragt på, ind i omklædningsrummet. Af deres højlydte skænderi og den rå omgangstone får vi straks fært af at være tæt på et opgør. Der er gået kuk i deres score-sikre angrebssystem. Og snart forstår vi, at René har besluttet sig for at stille Sonny stolen for døren og sige fra over for den rolle, han spiller i deres forhold.

Under de to spilleres brusebad og omklædning går vi fra fodboldsnak om kampånd, angrebssystemer, tacklinger og flade vitser over til fortidens intime hemmeligheder og nuti-

dens barske og smertefulde afsløringer.

René konfronterer Sonny med hans nedladende, rå og brutale opførsel over for kæresten Eva. Han fortæller Sonnys allerpinligste historie om dengang Sonny og Keld »bobbete den af på hinanden«, efter først at have fortalt sin egen allerpinligste historie: Da han opdagede sin far, menighedsrådsformanden, ligge og kopulere med Sonnys mor i soveværelset.

Og til slut lader René bomben falde: Eva og han har indledt et forhold den aften, hvor Sonny gik græsset til en fest – og Eva er netop i færd med at pakke

for at flytte over til ham.

Dristigt fysisk nærvær

»Sonny...« har mange styrker. At slå scene og sal sammen i omklædningsrummet delagtiggør publikum i den dirrende stemning. Spillernes puls hamrer løs. Men man bliver også opmærksom på sine egne reaktioner, og blikket glider uvægerligt rundt på de andre tilskuere for at aflæse tilstande og reaktioner.

Den pågående, direkte og grove stemning i både ord, tone og handling skaber autencitet og spænding.

Her er »kussesnak« af værste skuffe, intense dræberblikke og pludselige fysiske håndgemæng. Men også stunder af intenst nærvær, som viser de to mænds ven-skab.

Klaus Andersen og Heine Ankerdal spiller overbevisende dygtigt. Klaus Andersens Sonny har charmetafaden i orden, samtidig med at en uhyggelig desperation mærkes lige under overfladen. Grænserne er snævre, linen kort, og eksplosionerne lurder mindre end mikromillimeter under huden på den ensomme og kærlighedslængslende Sonny. Og Heine spiller René med en fascinerende tilbageholdt

energi. Dobbeltspillet og det nervespændte hjerte mærkes tydeligt bag den store tunge krop.

»Sonny...« åbner i et dristigt fysisk nærvær op for nogle vanskeligt tilgængelige erindringsrum, som har at gøre med nærhed og tilidssvigt. Situationer, hvor alle illusioner brister, hvor hvidt bliver sort og ven fjende. Den fortæller en vigtig historie om, at livet koster hugst i hjertet og flosser i nerverne, og om venskab og om grænserne for hvornår man siger fra.

Forestillingens har været som de deltagende har vægt!

Kirsten Dahl

Klaus Andersen og Heine Ankerdal smider hæmninger og forbehold i fodboldkrimien

Det begynder godt med et par fabelagtige børneportrætter, men forbliver halvt fuldendt i selskab med dyr og dukker

Britta Thøgersen og Henrik Køhler er sjove og søde som prinsesse og bamse, men en større oplevelse som de to børn i »Den kinesiske prinsesse og bamsen«

ANMELDELSE

Anemone Teatret: »Den kinesiske prinsesse og bamsen« af Jan Mogens. Dramatisering: Bendt Hildebrandt. Iscenesættelse: Lisbet Lipschitz. Scenografi: Tora Winther. Musik: David Blangstrup. Medvirkende: Britta Thøgersen og Henrik Køhler. Aldersgruppe: 3-8 år.

Der lægges ud med en veloplagt dramatisering af Jan Mogensens bog, som ironiserer opfindsomt over sin egen rolle. Dog ikke mere sofistikeret end at også de mindste tilskuere begejstret hænger på. Derimod betyder tekstens begrænsninger, at det sikre drive i bearbejdelsen ikke holder i

længden, og at opsætningen mister muligheden for at udnytte sit overlegne dramatiske potentiale.

Det gælder i særlig grad rollerne som et par sprælske og fabelagtigt troværdigt spillede børn på vej for at lege i Frederiksberg Have. Bamse er med i dukkevogn, men der er ikke noget med far, mor og børn her. De er frie, fantasifulde legekammerater, som Henrik Køhler og Britta Thøgersen gør til et vældigt aktiv i Anemone Teatrets nyopsætning af »Den kinesiske prinsesse og bamsen«.

Mister intensiteten

Især Henrik Køhlers vitale, men aldrig overgearede spillestil og mundrappe replikbehandling er en oplevelse i særklasse. Der ligesom den livlige Britta Thøgersen skaber spænd-

ing i en historie, der har flere kvikke indfald end reel substans.

Derfor er det noget af en skuffelse, at de to børn meget hurtigt sendes ud i kulissen til fordel for nogle langt mere ordinære dyr og en prinsesse. Selvom iscenesættelsen med et vist held forstår at holde afstand til det alt for glansbilledsøde, og dyrene spilles med charme og sjæl.

Først og fremmest selvfølgelig den store, lidt forsagte Bamse, lige så kær i Køhlers udgave som Britta Thøgersens kinesiske prinsesse er forfinet uden af være skabagtig. Men trods al menneskeliggørelse er og bliver de dyr og kan

ikke skabe den mærkbare samhørighed med publikum, som børnerollerne formår.

Forestillingen taber fart

og mister den tætte stemning af sanseligt teater i samme øjeblik historien skifter fokus og hovedpersoner.

Bogforlægget evner godt nok at håndtere skrækken for det ukendte og farlige – som f.eks. prinsessers føle drage, der heldigvis viser sig kun at være af sten – men det havde været dobbelt så spændende, hvis man havde digtet videre om de to legekammerater i parken og lade resten ligge.

Måske var resultatet blevet en forfærdelig vild historie om børn, der tør drille og forskrække hinanden på en mere uforudsigelig facon end i et traditionelt bamse- og prinsesseeventyr.

Randi K. Pedersen

Halvt fuldendt

Dansenumre

Charmerende, men for lidt grund og for meget beregning

De tre dansere udstråler charme og sødme, men der mangler en underliggende nødvendighed i »Rend og Hop«. Foto: Leif Tychsen

ANMELDelse

Eternia Danseteater: »Rend og Hop«. Koreografi: Vibeke Muasya. Dansere: Ditte Geister, Eric Barth, Helle Pagter. Musik: fra Bizets »Carmen«, »Betty Blue« og »Sägskäras Skärvor« Aldersgruppe: 6-9 år.

Tre kufferter, tre dansere, nogle enkle kostumer og en meget spinkel handlingsramme, danner grundkernen i Eternia Danseteaters forestilling

for de 6-9 årige, »Rend og Hop«.

Og så er der også en skurk, han er teaterdirektør i cirkusstil og spiser ustandseligt slikkepinde og flødeskumskager – navnet er Flødeskum!

Selvfølgelig har forestillingen også en konflikt: Den ligger i de sultne danseres kamp for at tilfredsstille teaterdirektørens ønske om at præsentere sit børnepublikum for et stjerne-nummer. Og det er jo ikke nemt at vide, hvad børn ønsker at se. Skal det være renden og hoppen som små lopper, eller skal børnene bruge deres hjerner, eller skal det

være fantastisk elastisk, eller.....

Alt hvad teaterdirektøren, godt forskanset i en tv-skærm, finder på at spørge om, forsøger danserne at komme med deres bud på, men han er selvfølgelig aldrig tilfreds, og det ender med, at danserne gør oprør, trækker den diktatoriske og udnyttende teaterdirektør ved skægget, ud af den distancerende tv-kasse – så han lander som et fladt og umælende polaroid-billede på gulvet.

Derefter kan danserne selv få adgang til de attråede slikkepinde. Var det det hele? Ja!

Jeg har set Ditte Geister med bedre bevægelsesmateriale, og Eric Barth kan også meget mere end koreografen Vibeke Muasyas gammeldags og pæne modern dance giver lov til, og når dansen så kommer til kort, spædes udtrykket op med mimede aktioner og enkelte ord.

Men det udføres med charme og sødme fra alle tre medvirkende, så der er ikke tvivl om, at Eternia Danseteaters mindste publikum bliver underholdt de 40 minutter, som forestillingen varer.

Der er heller ikke tvivl om, at forestillingens form,

med sine enkelte løst sammenkædede numre, er solidarisk med aldersgruppens egen måde at lave danse og teater på:

Først har vi en afrikanerdans med en zebra, der bliver skudt og alligevel ikke dør. Så har vi en irsk folkedans og tilsidst et flamenco-inspireret nummer med en indlagt kamp om den elskedes gunst.

Og det hele udspiller sig i et rum, hvor der er en overordnet, men ikke uløselig konflikt – så alt ender godt.

Men har teaterdirektør Flødeskum, parallelt med forestillingens koreograf Muasya, mon ikke gjort sig

for meget umage med at gætte, hvad publikum ønsker at se? Og er det sket på bekostning af stykkets grundlæggende »raison d'être«?

Vibeke Muasya har tre gode og dedikerede dansere, hun har opbygget et stort publikum over hele landet, hun har en prisværdi energi og er også en ferm danseteaterskrædder.

Alle forudsætninger for at lave noget godt er til stede. Men hvad ønsker hun at bruge det til. Det bliver spændende at se – måske næste gang?

Lone Nyhuus

LÆSERNE SKRIVER !!

Det er ikke let – at være anmelder! Det er heller ikke let – at være spiller. I september-udgaven (BTA 102, red.) får nok et par forestillinger henholdsvis ris og ros – og tjener som glimrende eksempel på debatten om, hvad der anmeldes, og hvorfor.

Jeg griber muligheden for at kommentere to anmeldelser – Baggårdsteatrets »Hallo« og Fair Plays »Harry«.

Førstnævnte kaldes »klovnerier i selvspind«, og »halli- hallo« – og beskyldes for »effektjageri«...

Forestillingen jeg så var et af årets mest elegante forestillinger – pragtfuld luftig scenografi, elegante skift mellem scenerne, en historie som vil noget og kan opleves på flere planer, et pragtfuldt samspil mellem de to forældre i deres søgen efter »barnet«, og ikke mindst en velgørende dynamik i udnyttelsen af rummet. Slutordene »Hvad skal vi lege i morgen?« åbner/lukker fortræffeligt for en fin forestilling.

Randi K. savnede mening i »klovnerierne« – jeg så en befriende, elegant forestilling for såvel store som små, som fortjener et stort publikum. »Hallo« er yderst vellykket børne- og voksen-teater med bid og vid.

Fair Plays »Harry« så jeg i Horsens – i et lille klasselokale fyldt med edderkoppetegninger – det bemærkede spilleren ikke, men han talte om at man skal være opmærksom på sit rum, mens han lyste med sit lille apparat. (Edderkopper indgår som et vigtigt emne i én af scenerne).

Anmelderen roser dukkespillet – og jeg krummede tæer over spillet og håndværket. Jeg så bl.a. en hund, hvis eneste udtryk var uahæmmet rysten hver gang den talte, og en meget ringe kuffert- og dukkescenografi!

Historien var tynd, samspillet med publikum blev ikke udnyttet og meningen med at udnytte vendt scenografi (=bagsiden af

kuffertopstillingen, og utydelige lysbilleder af nogle mænd) og sidehistorierne fortabte sig i det uvisse.

Henrik Steen Larsen roses af Randi K. – på baggrund af at der er så meget dukketeater-juks for de små. Jeg er ganske uenig i roserne. Dukkespillet kræver sin mand – og kuffertformen sin spiller.

»Harry« er for mig et godt eksempel på en tynd kop te, hvor historien og samtaleriet fortjener en kraftig opstramning, og dukkerne en kraftig håndværks-træning – ikke mindst med samtalepartnern, hunden!

Et kontant forslag: Lad flere anmeldere anmelde den samme

forestilling (uden at de konfererer med hinanden). Inddrag eventuelt kvalitetsudvalgets medlemmer til at anmelde en forestilling i et nummer.

En pointe er naturligvis også, at anmelderen har en linje, som er genkendelig.

Jeg, som læser, behøver ikke at være enig, men jeg må, i et fagblad som Børneteateravisen, forvente en anmelder, som bæres af interesse for, og viden om, området. Og brænder for at fortælle det videre til læserne.

Klaus Berg
Teaterarrangør, lærer,
billedkunstner og
leder af HerBergs Bordteater

DEN 9. TEATERFESTIVAL Mellem ord og praksis

Under optimale rammer mødtes landets bedste teaterforestillinger med udenlandske gæstespil. Og miljøet mødte sig selv i workshops og seminarer

Af Lone Nyhuus

Det var med håbet om ny inspiration, også på den administrative og politiske side af kunsten, at *Søren Møller*, konservativ rådmand i Odense Kommune, åbnede festivalens første debat, »Hvor er ansvaret for kultur- og teaterpolitikken, nu og i fremtiden?«.

Teaterpolitisk er Odense ellers meget godt kørende, med Teaterhuset som et synligt resultat. Derfor stod det som en grel modsætning da konferencens første oplægs- holder, *Niels Andersen* fra Svalegangen i Århus, udmalte dommedagsvisioner for sit teater – og for det øvrige felt af små storbyteatre. En opgave han var bestilt til!

Med lavmælt stemme og *deadpan-face* fortalte han, at Svalegangen, som en konsekvens af den førte kulturregionaliseringspolitik, sommeren 2001 stod med et underskud på en lille million og måtte dreje nøglen om. Den succesfyldte egnsteaterlovgivning var skudt i sæk og staten havde benyttet enhver lejlighed til at trække sig fra ansvaret for kulturen i regionerne. Efter det Wagnerianske ragnarok var *Kaspar Wilton*, fra Vendsyssel Egnsteater blevet bedt om at fremføre mere optimistiske fremtidsvisioner:

I Vendsyssel havde de lokale politikere, med ærlig interesse, taget ansvaret for deres regions kulturudvikling og teater. En overordnet og central kvalitetsvurdering var underlagt regionale råd. Alt fungerede, teatret fik arbejdsro og de gode kunstneriske kræfter, publikum og bevillingerne tilfaldt teatret i rigt mål. Sommeren 2001 lukkede den lykkel-

ge teaterdirektør Wilton en bugnende teaterkasse.

Efter de hårdt optrukne fremtidsvisioner blev den forsamlede flok af kunstnere, politikere og formidlere sat i grupper og bedt om at give et bud på realistiske fremtidsbilleder – og det er måske en anden snak?

Desværre viste gruppernes efterfølgende billeder af egns- og byteatrenes politiske fremtid en angst for konsekvenserne af en permanent regionalisering. For at undgå dystre undergang, ønskede man, at staten går ind og forsikrer miljøet om, at de fortsat ønsker at engagere sig i udviklingen af landets kvalitetsteater – ikke kun økonomisk, men også gennem råd og nævn.

Søgen efter form

Til seminaret »Fra Stanislavskij til nu – teatret på vej mod et nyt årtusinde« var en stor del af panelet, bl.a. repræsentanter fra Odense Teaterskole og Statens Teater skole, faldet fra. På trods af DSF-næstformand *Hans Henrik Clemensens* »Skal vi ikke bare drikke nogle bajere og så gå hjem?« og arrangørens, *Erling Weises*, undskyldende indledning, blev det godt nok! Der var enighed om, at der er ringe tradition for at teoretisere i Danmark, og at laboratoriearbejdet er en forudsætning for udviklingen af den terminologi, der kan styrke spillernes faglighed. Forpligtigelsen bør ligge på Det Kongelige Teater og på Landsdelscenterne – men foregår fortrinsvis på de mindre teatre over hele landet.

Som et glædeligt bevis står festivalens forestillinger, hvor man ser, hvordan enkelte grupper og kunstnere borer sig ind i deres eget kunstneriske univers. Det er en årelang

søgen efter eget sprog og form, og det bliver en æstetisk sidegevinst i de gode teaterfortællinger.

Og da instruktøren *Vladimir Chigishev*, kunstnerisk leder af *Rostov Theatre for young Spectators*, i lørdagens og søndagens workshop demonstrerede sin metode med arbejdet med »Tre Søstre«, blev der nikket genkendende fra de godt 20 forsamlede skuespillere. Ja, de kender Stanislavskij, og arbejder alle, i større eller mindre omfang, og mere eller mindre formuleret, med hans nedskrevne retningslinjer eller overleverede praksis.

Det blev atter et spørgsmål om artikulation, eller mangel på samme, da både arrangører, paneldeltagere og tilhørere ved lørdagens konference spurgte sig, om »Stanislavskij stadig var relevant for det tyvende århundredes interkulturelle verden«.

På et teoretisk plan kan sammenhængen mellem Stanislavskij og interkulturalisme måske give mening. Men der manglede fra arrangørsiden en skarpere fokusering på den interkulturelle konference og workshops formål – udover en tiltrængt definition af begrebet *interkulturelt teater*. Her sagde *Dr. Daniel Meyer-Dink Gräfe* heldigvis, at det er interkulturelt teater, når to eller flere kulturer mødes i en teatersituation under en instruktørs overordnede vision. Enten er aktørernes forskellige baggrund en vital del af forestillingens fortælling og udtryk, eller også er den multikulturelle baggrund uvæsentlig for udtrykket og fortællingen. Med den definition kan alle ånde lettet op – for så er alt arbejde til en scene interkulturelt. Alle scenekunstnere har

oplevet situationer, hvor en arbejdsproces' styrke eller svaghed har bundet i enten en frugtbar eller ufrugtbar kollision mellem kulturer. Kønsskulptur, arbejdskultur, rygekultur, snakkekultur, regional kultur, samt det faktum, at ethvert menneske er bærer af sin egen helt specifikke kultur!

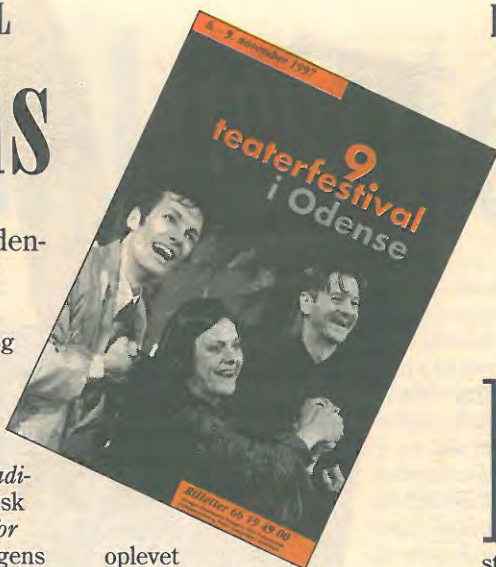
Miljøet mødtes

Og sådan var konferencer og seminarer med til at udvide områdets, de ikke helt store og ikke helt små teatres, selvopfattelse. Ordforrådet og referencerammen styrkes hver gang miljøet samles for at betragte det kunstneriske arbejde og formulere tanker om overordnede kulturelle og politiske forudsætninger. Deri ligger Odense Festivalens store værdi.

Miljøet mødte sig selv – det samme gjorde Teaterrådet, Teaterrådets Kontaktudvalg, FAST' forretningsudvalg, Danmarks Teaterforeninger og en fraktion af BTS' bestyrelse. Der blev røget tusindvis af cigaretter og drukket fadøl i lårtykke stråler.

Mens røgen lagde sig over Teaterhuset i Odense, fandt gamle venner hinanden, nogle fandt nye og nogle skuespillere fandt en interesseret teaterdirektør.

I et fjernt hjørne sad en enkelt person af anden etnisk oprindelse, og så ud som om han tænkte over det interkulturelle teater og den store forskel der er på ord og praksis.

KOMMENTAR

De fåtalliges festival

Den biennale Teaterfestival i Odense er en spændende og velarrangeret begivenhed til glæde for et fåtal

Af Carsten Jensen

Den 9. Teaterfestival var på mange måder en gentagelse af de foregående: Arrangørerne havde gjort et flot forarbejde med planlægning af forestillinger og gæstespil og workshops og konferencer og natcafe og god stemning over hele linjen.

Men igen i år kunne det konstateres, at det er et arrangement, som »kun« formår at tiltrække en lille fast skare af teater- og organisationsfolk, mens der næsten ingen lokale Odense-borgere er blandt forestillingernes publikum.

Og det er jo ikke fordi der ikke ydes en markant prindsats: Helsides-annonce i Børneteateravisen; masser af foromtale i de lokale medier og tusinder af flotte festivalprogrammer til uddeling overalt; seks tabloidstørrelses annoncer i Fyns Stiftstidende, lokalradio-spots m.m.

Alligevel var det primært organisationsfolk og teaterfolk fra de øvrige forestillinger, der befolkede stolerækkerne til de 24 festivalforestillinger, som trak ca. 1300 solgte billetter – eller en belægningsprocent lige på den rigtige side af de 50. De nøjagtige tal har det ikke været muligt at få oplyst.

Det er stadig et godt arrangement, hvor de små teatre kan præsentere deres gode forestillinger, men Odenses borgere synes at have nok i tilbudene fra Odense Teater, Odense Danser, Gadesjakket, Skægspire, Vintapperteatret, Mimeteatret, Odense Internationale Musikteater og Projektteatret i det daglige. Men det maner til eftertanke, at Odense Kommune med sit festivaltilskud på 260.000 binder over 200 kroner i halsen på hver solgt billet – og så er der endda ikke taget hensyn til at Teaterrådet har givet 200.000 til det russiske gæstespil og at Fyns Stiftstidende i samarbejde med Albani-bryggeriet har kunnet tilbyde de seks mega-annoncer til en spotpris af 20.000 kroner – eller en besparelse for festivalen på over 100.000 kr.

Dette er ikke en opfordring til de ædle tilskudsgivere om at undlade at støtte den 10. Teaterfestival i Odense. Tværtimod. Men det er ærgerligt, at de små teatres festival ikke rykker mere i lokalbefolkningen.

Russere her og hisset

Forud for den russiske »invasion« fra Rostov med forestillingen »Tre Søstre« i Odense, havde Klaus Eggert som repræsentant for ASSITEJ Danmark været til den 2. Real-Teater-festival for børn og unge i Ekaterinburg i Rusland. Festivalen fandt sted fra 7.-14. september og viste bl.a. tre-fire timers lange kæmpe-forestillinger med op til 20-30 medvirkende, idet man kun yderst sjældent oplever teater FOR børn i Rusland. Klaus Eggerts meget velskrevne rejserapport kan fås ved henvendelse til Dansk ASSITEJ. På billedet ses i øvrigt festivalleder Oleg Loyevsky, tolken Tanya Malakhova og den udrejste Klaus Eggert.

- **En tre-årig højskoleuddanning** i figurteater – den eneste på sitt nivå i Norden. Holder til i nye lokaler i historiske omgivelser i Gamlebyen, Frederiksstad (ca. 10 mil sør for Oslo).
- **To fagretninger:** Linje for Scenisk Fremføring
Linje for Scenisk Utforming
- **Søknadsfrist:**
Skolen tar opp nye studenter annethvert år.
Søknadsfristen for 1998: 15. marts 1998.
For ytterligere informasjon, kontakt:

Høgskolen i Østfold Akademi for figurteater

Postboks 1226
1632 Gamle Frederikstad
Norge
Tlf: 00 47 69 35 87 00, Fax: 00 47 69 35 87 02
e-mail: figurteater@hiiof.no

Seminar i Island

I perioden 7.-16. juni 1998 afholder ASSITEJ Island i samarbejde med Teater og Dans i Norden et seminar for 30-35 nordiske skuespillere. Målsætningen er at få gang i en diskussion om børneteaters natur og mangfoldighed samt skabe en dramatisering ud fra en historie, der ikke i forvejen er specielt rettet mod børn. Til det brug kommer tre nordiske instruktører med hver sit koncept ud fra Egils Saga. Seminaret finder sted på Nationalteatret og Teaterskolen i Reykjavik.

Verdenskongres i polarlys

Arbejdet forud for den næste verdenskongres i International ASSITEJ er i fuld gang. Den norske by Tromsø er vært for det store arrangement, der finder sted fra 11.-19. juni 1999. Det vides allerede nu, at der skal vælges en ny præsident efter australske Michael FitzGerald – og meget tyder allerede nu på, at også generalsekretariatet får nyt opholdssted efter til den til at have ligget tre år i Østrig.

ASSITEJ på nettet

Dansk ASSITEJ går nu i tidens ånd på internettet. Fremover kan man følge organisationens aktiviteter via en nyetableret hjemmeside: www.assitej.dk

Dansk ASSITEJ har i øvrigt e-mail-adressen: assitej@vip.cybercity.dk Organisation har i øvrigt fået ny bestyrelse, der ser ud som følger: Pernille Gaba (Gadesjakket), Connie Tronbjerg (Møllen), Anette Riis-Poulsen (La Balance), Dieter Steffen, Peter Manscher (Teatercentrum), Søren Ovesen (Batida), Niels Peter Christensen (Vestenvinden), Flemming Holk (Artibus), Torkild Lindebjerg (TeaterTT), Kate Bryrup og Biba Schwoon).

Tysk pris til Biting

Dansk børneteater gør sig fortsat i det tyske, takket være ikke mindst Volker Quandt, der oversætter, instruerer og sælger danske forestillinger til opførelser rundt omkring tyske børneteatre.

Men også priser bliver det til. Således har forestillingen »En biting« modtaget Årets Børneteaterpris i Tyskland – og den skal nu produceres til tysk fjernsyn. Der er her tale om en tysk udgave af Jacob Mendel og Gitte Kath's danske succesforestilling.

I 20 år har Polka Theatre for Children i London arbejdet ud fra samme kunstneriske mål og metoder som mange danske børne- og ungdomsteatre. Nu oplever teatret en anerkendelse på linje med voksenteatrets

Af Randi K. Pedersen

LONDON (*Børneteateravisen*): Hvem skulle have troet det. At man midt i London kan finde et børne- og ungdomsteater, hvis topprofessionelle niveau, kunstneriske stil, metoder og teaterpolitiske holdninger fuldstændig matcher de bedste herhjemme. Men det gør der.

Engelske venner havde anbefalet stedet. Så jeg drog af, godt udrustet med småchauvinistiske fordomme om, at det nok var noget bras. For, hvad lignede det at lave en forestilling til børn på otte år, som varer to timer. Og var det ikke lige lovlig »trendy« at lade den handle om dinosaurer og rockmusik, som sikkert larmede højt og grimt. Kort sagt, det lugtede af halvs-mart underholdning, som kunne sælge billetter til Polka Theatre for Children's mange stole.

Jeg blev klogere og fik – helt ufortjent – en stor oplevelse oven i hatten. »Dinosaur Rock« var en fabelagtig vital og gennemtænkt musikteaterforestilling om det gode og det onde i en

tid med medieflop og gadevold, heavy og Madonna-idoler. Forestillingen havde premiere i juni i år og er, som det ofte er tilfældet, skrevet direkte til teatret.

Kendt i Danmark

Den blev spillet af et forrygende ungt ensemble, hvis baggrund i de eminente, engelske teateruddannelser var til at få øje på og – ikke mindst – til at høre. Selv på en halvtom formiddag midt i skoleferien blev der ikke sparet på noget – hverken dramatisk og eller vokalt.

»Dinosaur Rock« gad jeg godt se igen i en dansk version, hvis nogen skulle føle sig fristet, og kontakten til London ville ikke være svær at etablere. Det fremgik af en efterfølgende rundvisning i det store hus med teatrets førsteinstruktør, Roman Stefanski, som har iscenesat og produceret over 30 forestillinger på Polka, hvoraf »dinosaurerne« er den seneste.

På hans kontor afslørede

et par plakater, at Polka Theatre of Children tidligere har haft besøg af danske børne- og ungdomsteatre og altså ikke er helt ukendt i Danmark. Så fik man den!

I sin nuværende form har Polka eksisteret i knapt 20 år og har i dag opnået det, der for mange, danske børne- og ungdomsteatre er en uopfyldt drøm. Et hus, som er deres eget, og et rimeligt budget. Men selvom teatret er beliggende i Wimbledon, som er et af millionbyens velbærgede smørhuller med store huse, brede gader og masser af grønt, er ingen af delene en selvfølge, fortæller Stefanski.

Udover offentlige tilskud er det nødvendigt at sikre teatrets fortsatte eksistens og produktion gennem et godt billetsalg og sponsorstøtte.

Ayckbourn som protektor

Budgettet er i år på, hvad der svarer til godt otte millioner kroner, hvoraf ca. 25 procent kommer fra det engelske kulturministerium gennem puljen til London-regionen og kun 5 procent fra det lokale bystyre. Omkring 10 procent af udgifterne dækkes ind gennem sponsorer.

I den forbindelse nævner Stefanski betydningen af, at Polka Theatre for Children efterhånden er mere synlige i teaterbilledet, end man normalt oplever det på børne- og ungdomsteaterområdet. For i det stykke ligner engelsk kulturliv alle andre landes.

Det skader heller ikke omdømmet, at Polka som det første børneteater nogensinde i 1996 modtog *Den britiske Regionalteaterpris*. Eller at man har den fremragende og berømte dramatiker Alan Ayckbourn – ven og kollega til teatrets kunstneriske leder Vicky Ireland – som protektor.

Alligevel kræver det tid og

kræfter at pleje sponsorer, selvom arbejdet er meget velorganiseret og bl.a. appellerer til forretningsfolk som familiefædre, erkender den sponsor-erfarne instruktør. Tid er Stefanski til gengæld ikke karrig med, og entusiasmen fejler heller ikke noget, når han fortæller om det teater, hvor han har arbejdet i snart 20 år.

Han er også stolt ved at kunne sige, at Polka's belægningsprocent er usædvanlig høj. Men fryder sig specielt over, at den er meget højere end mange voksenteatres.

»Egentlig begyndte det hele allerede for 30 år siden med et teater, hvor det var børn, som optrådte. Men da vi besluttede at skifte spor og udelukkende spille professionelt teater for børn og unge, tilføjede vi »for children« til det oprindelige Polka Theatre.«

En myretue af travlhed

På den måde behøvede ingen at være i tvivl om målsætningen, forklarer Stefanski. I et tonefald som antyder, at vejen fra fritidsforhold til professionelt arbejde ikke forløb uden svedslag.

At det har båret frugt, er til gengæld ubestrideligt. Polka's teaterbygning er det eneste sted i hele England, hvor der udelukkende spilles teater for børn. Desuden er der en lang række andre faciliteter, som gør bygningen til en myretue af travle aktiviteter.

Huset er stort, gammelt og fyldt med charme. Desuden er det – trods sin oprindelse som kirkebygning – præget af en typisk, engelsk planløsning, der udmærker sig ved stejle trapper og indskudte etager de særeste steder. Alt er lyst og pænt, men ikke prangende istandsat, og hver en tomme er udnyttet.

Det mærkes, at bygningen er begyndt at snævre over ryggen. Stefanski oplyser da også, at man har lejet en

Polka Theatre for Children ligger godt, med sin indbydende facade ud til en af det velbærgede Wimbledons brede boulevarder.

Tre hårde dinosaurer, der agerer, spiller heavy og synger lige så formidabelt, som de ser ud

nærliggende kirkesal som ekstra øvelokale og er i færd med at leje en mere. Der skal nemlig fortsat være plads til børnenes frokoststue med hyggelige båse, en café ud til gaden og den lille, men fantasifuldt indrettet legeplads, hvor store og små myldrer rundt mellem hinanden.

Værksteder, lokaler til workshops o.l. finder man også, ligesom der er udgang til en gårdhave med borde og bænke. Administrationen holder til oppe i etagerne, hvor der tillige ligger et lyst og lækkert billedgalleri, som bl.a. udlejes til børnefester.

Sponsormateriale i stakkevis

Til forestillingerne klarer man sig endnu med de to eksisterende teatersale. Den store med fast scene og plads til 300 tilskuere og en mindre The Adventure Theatre, eventyrteatret, med puder på gulvet og plads til 80 børn i alderen fra 3-8 år.

»Forestillinger for børn ned til 1 1/2 år spiller vi ikke, selvom det kunne være spændende. Men det er meget krævende, hvis det skal gøres godt nok, og det har vi ikke ressourcer til«.

Måske får man det med tiden. I hvert fald bærer den rummelige teaterfoyer umiskendeligt præg af, at man ikke lider af fine fornemmelser eller kreativ fantasi, når det drejer sig om money-making. Her er børnekonkurrencer, butik, og meget andet og sponsormateriale i stakkevis. Men her er også sjove gyngedyr, der får en ordentlig tur, hver gang et barn kommer forbi, og spændende scenografi-udstillinger fra teatrets forestillinger.

Stefanski fortæller, at der dog også er andre grunde til, at teaterbygningen, hvor Polka har holdt til i 20 år, tiltrækker mange mennesker.

»Det betyder meget i lokalområdet, at huset har været anvendt og er kendt fra mange tidligere aktivite-

ter, før vi kom til. Når bedsteforældre i dag dukker op med deres børnebørn for at se teater, så kender de stedet og fortæller om det, de selv har oplevet her.«

Aktiviteter for lokalbefolkningen

Det er dog ikke altid en teaterforestilling, som er årsag til et besøg hos Polka Theatre for Children.

»Vi laver workshops og kurser af varierende art både for børn og voksne, om fredagen for private og tirsdag, onsdag og torsdag for skoler og institutioner. Men det er ikke noget, som er indtægtsgivende. Vi er glade, bare det ikke giver os ekstra udgifter.«

En del af forklaringen på det er, at den slags socio-kulturelle aktiviteter, som også rummer drama- og kunstklubber for børn og unge, er en af forudsætningerne for den offentlige støtte. Lidt i stil med de forpligtelser, man kender fra danske egnsteatre. Derfor opføres der også hvert år en julepantomime på teatret, for det forventer lokalbefolkningen.

»I bearbejdet form, for personligt bryder jeg mig ikke meget om de traditionelle, engelske julepantomimer.« Med et grin forklarer han, at det kan skyldes mangel på originale, britiske gener. For selvom Roman Stefanski er født og opvokset i England, så er hans mor svensk og hans far polak.

Heldigvis for ham er det jo kun jul en gang om året, og resten af tiden sker der helt andre ting på Polka. Omkring 600 opførelser bliver det til i løbet af en sæson fordelt med fire forskellige forestillinger på den store scene og to i eventyrsalen. Gæstespil er der også mange af, og teatret tjener på billetterne mod at stille faciliteter og service til rådighed.

»Vores billetsalg er som helhed godt. Men vi er ikke så kommercielt orienterede, som vi kunne være. Feks.

turnerer vi ikke som de fleste andre børneteatre, og det mister vi uden tvivl en del indtægt ved. Men jeg ved simpelthen ikke, hvordan det rent tidsmæssigt skulle kunne lade sig gøre for os.«

Tiltrækker unge skuespillere

Det er i overvejende grad uddannede skuespillere, der optræder på Polka Theatre for Children. Flere af de unge kommer fra den meget estimerede Mountview Theatre School, hvor ca. 900 går til optagelsesprøve hvert år og 50 kommer ind, og hvor en af Roman Stefanskis kolleger fra Polka underviser.

Det forklarer til dels det imponerende kunstneriske niveau i dinosaur-opsætningen, at Polka er rimelig kendt blandt de nyuddannede på skolen. Men generelt er det sådan, at unge, engelske skuespillere – i mod-

sætning til deres danske kolleger – meget gerne vil spille børne- og ungdomsteatre.

»Vi har vel i gennemsnit 500 til auditions i løbet af en sæson. De unge ved, at de lærer en masse af at spille teater for børn og bruger det selvfølgelig også til at komme videre i karrieren. Omvendt er det sådan, at vi efter 20 år har fået en aldersspredning, der gør det muligt at besætte rollerne i vores forestillinger optimalt.«

Trods den relative succes, er det ikke blevet til et fast ensemble på Polka Theatre for Children, som har 25 ansatte i administrationen med 18 år på fuld tid. Skuespillerne ansættes derimod udelukkende fra produktion til produktion. En personalepolitik, som efter sigende ikke giver problemer med kontinuiteten.

For, som første-instruktøren tilfreds påpeger: »Mange vender gerne tilba-

ge i igen og igen, så de kender vores særlige stil og måde at gøre tingene på!«.

Specialister på området

Roman Stefanski tror naturligvis på, at det skyldes det specielle, gode arbejdsmiljø på teatret, som han selv holder meget af. Det er mere end blot en arbejdsplads, for de fleste er det en integreret del af ens liv at arbejde på Polka. Og så er der jo det med kvaliteten.

»Her laver vi det bedste teater, de bedste tekster og den bedste musik«. Han siger det med et smil, men mener det tydeligvis alvorligt. Det samme gør sig gældende med hensyn til skuespillerne, og det, tror Stefanski, er en medvirkende årsag til, at det ikke er svært at tiltrække unge skuespillere.

»Vi er specialister, og det er vi stolte af, og det dyrker vi. Det er derfor, vi omsider har fået anerkendelse på linje med voksenteatret. Vores politik er at provokere lidt, være lidt anti-autoritære for at være med til at åbne for børneverdenen, som er lukket, gemt væk og meget udemokratisk.«

Men han synes nok, at der er andre engelske børne- og ungdomsteatre, som spillemæssigt og scenisk har et højt niveau. Underforstået, at det er mere problematisk med indholdet.

»Vi er i kontakt med mange andre teatre, og vi ved jo godt, at både her i England og i mange andre lande, spilles der stadig kun gammeldags eventyrteater for børnene.«

Noget der ifølge Stefanski kan ændre sig, efterhånden som der kommer gang i en nyskabelse, som involverer den engelske parallel til Børneteatersammenslutningen. Idet man er ved at etablere en samarbejdsorganisation, *Action for Children's Arts*, ACA, for film, video, radio, teater- og literaturområderne, som bl.a. kan blive et forum for debat om kunstneriske af metoder.

Høje krav til teksten

På Polka Theatre for Children arbejder man enormt meget med teksten. Udgangspunkter er, at den skal ramme sin målgruppe så præcist som overhovedet mulig. Bredt anlagte familieforestillinger tror man ikke på, men arbejder på dansk manér med tre forskellige aldersgrupper. Hvor man undertiden åbner for muligheden af at spille for børn, som er lidt for små, hvis en forestilling indbyder til det. Ud fra den erfaring, at børn godt kan klare udfordringer, som får dem til at føle sig ældre.

»Derimod gør vi meget

ud af aldrig at snakke nedad til publikum, og vi er først sikre på resultatet, når børnene bliver stille. Så ved vi, at vi har ramt rigtigt.«

Den bedste måde at få de tekster på, som opfylder Polka høje indholdsmæssige og dramaturgiske krav, er at bestille dem hos en dramatiker. Men ligesom mange danske teatre har også Polka erfaringer med manuskripter, man ikke kunne bruge.

»Derfor er det sjældent, at vi beder folk om at skrive til os. Lige nu er der en prisbelønnet dramatiker, vi gerne vil bestille noget hos, men generelt har vi ikke råd til at bestille et stykke og så lade være med at sætte det op. Feks. fordi dramatikerne ikke har respekteret, at vi kun kan have seks-syv medvirkende i en forestilling.«

Til gengæld bearbejder man meget tit noget stof til scenebrug, fordi historien er god eller noget er godt skrevet. Efter Stefanskis mening er det nemlig sjældent begge dele.

Unikt i England

Det sker også, at man falder over et aktuelt tema i pressen som udarbejdes til et manuskriptoplæg.

Roman Stefanski forklarer, at arbejdet med det foregår i en slags workshop, som køres af Vicky Ireland. De færdige oplæg tilbydes også andre teatre, hvis man ikke selv kan bruge dem. Men, bliver det besluttet, at noget skal realiseres af Polka teatret, vil teksten almindeligvis gå gennem maskinen adskillige gange, før den endelige version af et stykke foreligger.

Det er en tidskrævende proces, som er karakteristisk for teatrets måde at arbejde på. Men som mange andre børne- og ungdomsteatre hverken har tid eller kræfter til at gennemføre.

Efter at han gentagne gange i samtalen løb har fået stillet spørgsmålet, indrømmer Roman Stefanski da også, at Polka Theatre for Children er unikt i England. Samtidig er det med til at sætte en standard for andre, fordi flere efterhånden ønsker at arbejde på samme måde. Noget, som han naturligvis kun kan være tilfreds med.

Alligevel fornemmer man klart, at den side af sagen ikke interesserer Stefanski nær så meget som at fortælle om det teater, han selv har været med til udvikle. Forståeligt nok. Men ulysten til at udtale sig om det generelle niveau i engelsk børne- og ungdomsteater drejer sig vist lige så meget om at ville være solidarisk med kollegerne i faget.

I England er der ca. 150 professionelt arbejdende børne- og ungdomsteatre, hvoraf en del er enmandsbetjente duketeatre.

Godt 120 af dem er organiseret i den engelske børneteatersammenslutning under ASSITEJ, der permanent arbejder for at få alle teatrene organiseret. Men som på det seneste har fået sværere arbejdsvilkår, fordi der er skåret ned på foreningens støtte fra staten.

Blandt de mest estimerede af de engelske børne- og ungdomsteatre er udover Polka Theatre for Children, Unicorn, som også har en stationær scene i London. Samt Sherman Theatre i Cardiff, der ligesom en del andre teatre udelukkende har unge op til 25 år som målgruppe. Langt den overvejende del af teatrene modtager offentlig støtte, der består af et mix af statslige og lokale midler.

Indtil for nylig modtog seks såkaldt nationale børne- og ungdomsteatre dog størstedelen af deres støttemidler direkte fra Arts Council (Kulturministeriet). Men det er nu skåret ned til fem teatre. For de øvrige teatres vedkommende gives støtten dels gennem de forholdsvis nye regionale puljer under ministeriet, dels gennem kommunale kasser.

Generelt er der tendens til at skære ned på støtten til teaterområdet, hvorfor alle teatrene konstant søger sponsorer.

BØGER

Ved Carsten Jensen

Chekhov og troværdigheden

I Århus undervises der i den russisk-fødte skuespiller og teaterpædagog Mikhail Chekhovs metoder – og nu præsenteres hans arbejdsform og øvelser så i bogform i »Til skuespilleren«.

Lederen af Michael Chekhov Studio i Århus, Per Brahe, introducerer manden, der skabte en forening af det psykologiske og fysiske teater (repræsenteret ved henholdsvis Stanislavskij og Meyerhold), tilsat en knivspids Rudolf Steiner.

Chekhov (1891-1955) arbejdede først i Rusland og senere i de store europæiske byer som Berlin, Paris og London, inden han drog til USA og blev amerikansk statsborger. Deraf også den anglicerede udgave af hans navn, der bruges i bogen.

»Når man tilegner sig improvisationens psykologi, finder man kunstneren i sig selv«, hedder det fra mesteren og mystikeren, der udviklede sit eget system til skuespillerens bestræbelser på at skabe troværdighed på scenen.

I bogen indføres man i de tankemæs-

sige kompositioner og ikke mindre end 87 konkrete øvelser, der skal frigøre skuespilleren i den kreative proces på scenen. Og trods den indre metodiske kompleksitet er »Til skuespilleren« rimelig let at læse og tage ved lære af. »Til skuespilleren«. Af Michael Chekhov. Oversat af Jens Münster og med indledning af Per Brahe. 160 sider, kr. 198. DRAMA.

Nye stykker

Josefine Ottesen har nu dramatiseret sin egen historie, »Fjeren og rosen«, om kongen, der drager ned i underverdenen for at finde det, der kan hele den splittede verden. Stykket har bl.a. været anvendt som projekt i »Teaterkunst i skolen«.

Og så er det jo ved at være sidste udkald for årets juleforestilling. Til ende har Maria Sax udgivet et drama om det forsvundne juletræ, mens Bent Rasmussen tager jule- og gaveræset under vingebeinet.

»Fjeren og rosen«. Af Josefine Ottesen. 47 sider, kr. 118. »Juletræstyven«. Af Maria Sax. 47 sider, kr. 98. »I denne søde juletid«. Af Bent Rasmussen. 22 sider, kr. 53. Alle forlaget DRAMA.

Efterår med nye blade

Efter den publikationsmæssige adskillelse af teaterteknikerne og skuespillerne har Danmark i stedet for Teaterbladet fået to nye fagblade. Og efter de to første numre fra hvert forbund kan der konstateres en samlet kvalitetsfremgang.

TEF er udgiver af »Backstage« i smukt og kraftigt papir og med Jette Bastian som chefredaktør. Bladet fungerer med et enkelt og stramt layout, og indholdsmæssigt er der blevet plads til både faglige oplysninger og informative artikler.

DSF er udgiver af »Spektakel«, der med Gerz Feigenberg som redaktør udkommer i et kraftigt beskåret A4-format med masser af farve-illustrationer på det ligeledes kraftige, glitrende papir. Layoutet er sprælsk og redaktørens skrivestil pågående; ja, lejlighedsvis direkte flabet over for især medier og anmeldere. Formentlig i det erklærede forsøg på at nå teaterinteresserede læsere uden for fagforeningen.

Formentlig og forhåbentlig vil begge de nye fagblade eksperimentere med såvel form som indhold og medvirke til at holde teaterdebatten i kog her i landet.

Nye tider, nye sider – i hvert fald for teaterteknikerne og skuespillerne, der hver især har fået nyt fagblad

TIDSSKRIFTER

Teatertidsskriftet **Teater ET** har helliget nr. 85 til teaterkritikken, der trods kulturredaktørernes forsikren om det modsatte henslæber en mere og mere ydmyg rolle på dagbladenes kultursider og til overflod bliver mødt med tivoliserede krav om vurderinger i form af stjerner, plusser, hjerter m.m. Temanummeret, der bl.a. byder på voxpop'er med henholdsvis dagbladene kulturredaktører og ni teaterfolk samt et interview med to af landets førende teatermarkedsførere, er derfor lige så meget et opråb om at skabe en uheldig alliance mellem anmeldere og teaterfolk for at bevare det seriøse teater og den ditto debat.

Blandt andre artikler i de tilsendte tidsskrifter findes:

danstidningen nr. 4/97: Om dansen i kunsten; ung nordisk koreografi.

entre nr. 5/97: Om instruktørens ændrede rolle i svensk teaterliv; portræt af lederen af Volksbühne i Berlin, Frank Castorf.

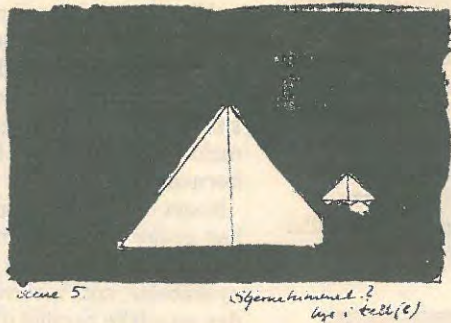
Dansk UNIMA nyhedsbrev nr. 3/97: Rejsebreve fra dukketeaterfestivaler; om Groteatrets DRAK-inspirerede H.C. Andersen-forestilling; Nedda Riise om sit eget Arresøteater.

Terpsichore nr. 3/97: Moderne dans før og nu; mødet med koreografien.

Ny Vester 60 forestilling for de 3-7 årige

Store danske Betty tager på camping med en lille kinesisk mand:
EN KINAMANDS CHANCE

- handler om sprog og fremmedhed
- handler om at overvinde forskelle i gemyt, fysisk fremtoning, sprog og kultur
- handler om at blive elsket af et andet og fuldstændigt forskelligt menneske

Forfatter: Jesper B. Karlsen
Instruktør: Gitta Malling
Scenografi: Malene Bjelke
Skuespillere: Lisbeth Tanghøj og Niels Peter Kløft

Teatret Vester 60
Ødamsvej 6 • 3400 Hillerød
Tlf. 48 24 90 62

TeaterTasken er flyttet!

Fremover er adressen:
TeaterTasken
Lundevej 14
3600 Frederikssund
☎ 47 38 35 36

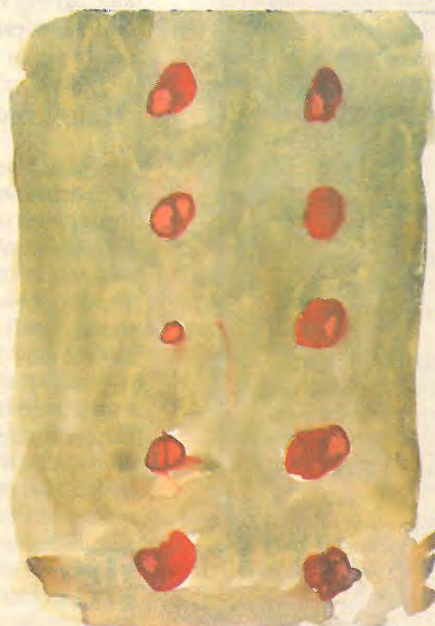
Fra 1/1 1998 turnerer vi med:

Min nye seng
– om fantasi og forbehold
for de 3-8 årige

&

**Teddybjørnen spurgte
Hvorfor er jeg til?**
– en historie af Michael Ende
fortalt for de 2-6 årige

Haiku

Haiku-digtenes
forunderlige univers sat
på scenen for 3-6 årige

Ny poetisk forestilling
Støttet af Teaterrådet

Instruktør: Catherine Poher
Scenograf: Claus Helbo
Komponist: Claus Carlsen
Medvirkende:
Tove Bornhøft
& Dirk Backer

På turné:

marts

april

1998

Bestil nu!

Teatro Rio Rose

Yderligere oplysninger og
bestilling af forestillinger:
Klaus Eggert,
Niels Juelsvej 16,
5700 Svendborg
Tlf. og fax: 62 22 03 19
e-mail: eggert@post8.tele.dk

REPertoire NYT • REPertoire NYT • REPertoire NYT • REPertoire NYT • REPertoire NYT •

Nyt telefonnummer

Fair Play i Holbæk har ændret telefonnummer, således at man nu skal ringe **53 43 85 95** for at komme i kontakt med teatret.

Teaterliv på nettet

Det århusianske teater Svalegangen er nu også at finde på internettet, hvor teatrets aktiviteter kan følges på hjemmesiden via adressen: www.svalegangen.dk

Man lover bl.a. en aktuel opdatering af repertoireplaner og praktiske oplysninger om spilletider, abonnement og sågar en guide til de bedste parkeringspladser nær teatret. Dertil kommer en »gæstebog«, hvor net- og teaterbrugere har mulighed for at komme med deres egne kommentarer til teatrets forestillinger.

Fra den kommende sæson 98/99 håber Svalegangen også, at det vil være muligt at bestille billetter via det eskalerende internet.

Birgitte Kielberg i genopstandne Kimbris nye forestilling

Kimбри ud af dvalen

Teatergruppen Kimbri, der har ligget i hi i nogle år efter forinden at have nået at fejre 10-års jubilæum – teatret blev startet i 1982 –

er nu på banen igen. Det sker med en lille poetisk forestilling for børn på seks år og opefter, »Sælkvin-den«, der spilles af Birgitte Kielberg og er instrueret af Erik Droob.

Julegaveideer

Få dit eget personlige abonnement på Børneteateravisen (98 kr. inkl. Den Røde Brochure der udkommer i april). Køb plakater fra danske børneteater forestillinger (10 plakater for 120 kr. inkl. forsendelse). Køb bogen om dansk børneteaters historie, »Intet spil for galleriet« (128 kr. + forsendelse). Henvendelse til Teatercentrum.

PARADIS I SANDKASSEN,

Stjernestunder med cirkusmelankoli og englevinger

»Om det gode og onde« – for de 7-12 årige og voksne

»To klovnne får besøg af en engel, og et lille mirakel udspiller sig... i balancegang mellem det poetiske og det klovne« **JyllandsPosten**

»Sanseligt stemningsfuldt teater og vitale kraftpræstationer af de medvirkende« **Berlingske**

»Sprudlende situasjonskomik, absolut både for børn og voksne« **Børneteateravisen**

7/1-1/2

Om dagen med refusion for fritidshjem og skoler
Aften/weekendforestillinger i ARTERegi

Bill. 35 36 65 69

– og via Billetnet

COMEDIE VOGNEN

Griffenfeldsgade 7a, 2200 København N.

BaggårdTeatret

Caroline Amalievej 26. 5700 Svendborg. Tlf: 62 21 40 43. Fax: 62 21 43 01

Kejserens nye Klæder

»Han har ikke Noget paa,« er der et lille barn, der siger, »han har ikke Noget paa!« »Han har jo ikke Noget paa!« råbte til sidst hele Folket. Og det krøb i Keiseren, thi han syntes, de havde ret, men han tænkte som saa: »nu må jeg holde Processionen ud.« Og saa holdt han sig endnu stoltere, og Kammerherrerne gik og bar på Slæbet, som der slet ikke var.

I Peter Seligmanns dramatisering af H.C. Andersens eventyr er der fokus på Ministerens dilemma: tør han sige sandheden med risiko for at miste embede og agtelse – eller skal han følge strømmen og beundre det usynlige stof?

»Kejserens nye klæder« er i BaggårdTeatrets version en musikalsk fortælling, fremført af skuespillerne Bo Larsen og Peter Seligmann samt musikere Anette Gøl på harpe og H.C. Mogensen på marimba og div. slagtøj.

Forfatter: H.C. Andersen og Peter Seligmann
Instruktør: Jaques Matthiessen
Scenograf: Gitte Baastrup
Komponister: Anette Gøl og H.C. Mogensen
Medvirkende: Bo Larsen, Peter Seligmann, Anette Gøl og H.C. Mogensen
Teknik: Jørn K. Christensen og Peter Nielsen
Turneperiode: april-maj 1998 samt forår 1999

Spilleplads: 8x16 m. inkl. publikum
Loftshøjde: 4 m.
Aldersgruppe: 2.-5. klasse (8-12 år)
Antal tilskuere: 100
Mørklægning: nej
Strøm: 220 V
Pris: 6.500 kr. incl moms

»der var engang på landet«

En barsk historie om uretfærdighed - hvor går grænsen, når man bliver vred???

En collage af dukke- og skuespil med musik og sangnumre i et tidløst univers.

Thy Teater har iscenesat det gamle danske eventyr »Hvem der først bliver vred«. Og ja, netop herfra kommer udtrykket: »Ingen mad i dag, men i morgen«.

Det er eventyret om de 3 brødre, Per, Poul og Hans, der på skift får arbejde på den samme gård. Husbond lover god betaling, men da han har et glad og fornøjet sind, træffer han altid den aftale med sine folk, at af den af dem, der først bliver vred, skal der skæres en rem af bugen og bagen og stryges peber og salt i de åbne sår - og er det karlen, der først bliver vred, må han gå uden sin løn. Hverken Per eller Poul kan klare de udspekulerede kneb, som husbond benytter for at undgå at betale for udført arbejde, og som i alle rigtige eventyr er det til sidst den enfoldige lillebror Hans, der må prøve »lykken«. Eventyret findes i Svend Grundtvigs samling af danske folkeeventyr.

Instruktion og manuskript: Hans Hartvich Madsen
Kostumer: Ulla Graversen
Scenografi: Randi Neckelmann
Lysdesign: Kim Rostgaard
Musik og sangtekst: Margit Szlavik
Administration og PR: Hanne Wellendorf
Medvirkende: Margit Szlavik, Lina Henschel og Kaj Pedersen
Teknik: Karlo Nosan

Tekniske krav:
Turneperiode: Fra september 1997
Aldersgruppe: Minimumsalder 7 år
Antal tilskuere: 80/100
Varighed: 50 min.
Spilleareal: 9br x 8db x 3,5h
Opstillingstid: 3 timer
Tekniske krav: 380 v/16 amp
Mørklægning: Påkrævet
Pris: kr. 8.000,- + moms

Forestillingen er refusionsberettiget

THY TEATER

Fyrvej 104 • 7730 Hanstholm • tlf. 97 96 01 00 fax 97 96 01 02

København og Omegn

DET KONGELIGE TEATER

Kgs. Nytorv
Postboks 2185
1017 København K
Billettf: 33 69 69 69, daglig kl. 13-19

»Den Grimme Ælling«

Det Kongelige Teater, Gamle Scene
Spilletidspunkter: kl. 13 og kl. 15
Spilleperiode: 21. dec.
Billetpriser: 25-150 kr.

FOLKETEATRETS UNG SCENE

Nørregade 39
1165 København K
Billettf.: 33 12 18 45
Åben hverdage 12.00-19.00 lørdage 12.00-16.00

»Nattergalen«

Folketeatret
Aldersgruppe: Fra ca. 5 år
Spilletidspunkter: Man.-fre. kl. 16.30.
Lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 1. dec.- 13. dec. 1997

»Mor til David S«

Folketeatret
Aldersgruppe: Fra ca. 14 år og opefter
Spilletidspunkter: Man.-fre. kl. 16.00.
Lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 15. jan.-29. jan. 1998

FOLKETEATRETS STORE SCENE

»Pelle Erobreren«

Folketeatret
Aldersgruppe: Fra ca. 14 år og opefter
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00.
Lør. kl. 14.00 + kl. 20.00. Søndag kl. 14.00.
Spilleperiode: 3. jan.-14. febr. 1998.

»Gøngehøvdingen«

Folketeatret
Aldersgruppe: Fra ca. 10 år og opefter
Spilletidspunkter: Tirs. og ons. kl. 18.00. Tors. og fre. kl. 19.00. Lørdag kl. 14.00 + kl. 18.00
Søndag kl. 14.00.
Spilleperiode: 27. marts - 17. maj 1998

CAFÉ LIVA

Nyhavn 22
1051 København K
Billettf.: 33 16 10 26, man.-fre., kl. 14-18

»LIVA PÅ JUL«

Aldersgruppe: Voksenforestilling.
Spilleperiode: 1.12.-22.12. 1997
Spilledage og tidspunkter: Alle dage mand.-lørdag 21.00 - søndag kl. 16.00.
Billetpriser: kr. 130,-

BÅDTEATRET

Nyhavn 16
1057 København K
Billettf: 33 12 14 60, man.-fre., kl. 10-16

»Saxo vender tilbage II«

En gravalførlig vaudeville af T.S.Høeg
Bådteatret
Aldersgruppe: Ungdoms-voksenforestilling
Spilletidspunkter: mandag-fredag, kl. 20. lørdag, kl. 17
Spilleperiode: Indtil 20. dec.
Billetpriser: Løssalg: 145 kr., Arte-abonnement: 105 kr. Unge under 25 år: 80 kr. Alle Arte-ordninger gælder.

»Et stykke af Vejen«

Bådteatret
Aldersgruppe: Børn fra 3-8 år og voksne
Spilletidspunkter: 1.) Tirs.-fre. kl. 9.30 og kl. 11.00. Lør. kl. 13.00. Søn kl. 13 og 15.
Spilleperiode: 1) 15. febr.-7. marts 1998.
Spilletidspunkter 2.) Man.-fre. kl. 9.30 og kl. 11.00.
Spilleperiode 2.) 16. april-9. maj 1998.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 40, 10% Grupperabat (mand.-fre.)
Forestillingen lør/søn: Børn 30 kr. Voksne 60 kr. (Arte).

»Pause«

Bådteatret
Aldersgruppe: Ungdoms-voksenforestilling.
Spilletidspunkter: Man.-fre. kl. 20.00. Lørdag kl. 17
Spilleperiode: 28. febr.-9. maj 1998.
Yderligere oplysninger: Premiere 28. februar 1998. Alle Arte-ordninger gælder.

BOLDHUS TEATRET

Admiralgade 26
1066 København K
Billettf: 33 11 90 90

»Julehuset«

Boldhus Teatret
Aldersgruppe: 2-6 år
Spilletidsp.: man.-fre., kl. 9.30 og 11

Spilleperiode: 20. nov.-22. dec
Billetpriser: børn, hverdage: 40 kr., voksne: 80 kr., søndage: børn: 40 kr., voksne: 90 kr.

ANEMONETEATRET

Suhmsgade 4
1125 København K
Billettefon: 33 32 19 49.

»Når du ser et stjernesud«

Anemoneteatret
Aldersgruppe: 4-12 år.
Spilletidspunkter: tir. & ons., kl. 9.30 & 11.00, tor., kl. 14.15 & kl. 19.00.
Fredag kl. 19.00
Lørdag & søndag kl. 13.00 & 15.00.
Spilleperiode: 22.nov.-21. dec.
Billetpriser: Børneinstitutioner kr. 40,- Børne og unge under 25 år kr. 40,- Voksne kr. 65,-

»Kærestebrevet«

Anemoneteatret
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkter: tir. & ons., kl. 9.30 & 11.00, tor., kl. 11.00 & 19, fre., kl. 19, lør., kl. 13 & 15. Søndag kl. 15.00.
Spilleperiode: 6. jan-13. februar 1998.
Billetpriser: Børneinstitutioner kr. 40,- Børn og unge under 25 år kr. 40,- Voksne kr. 65,-

»Den lille Havfrue«

Fruens Teater
Aldersgruppe: 6-12 år
Spilleperiode: 17.febr.-1. marts 1998..
Spilletidspunkter: Tir. & ons. kl. 9.30 & 11.00, tors. kl. 14.15 & 19. Fredag kl. 19.00. Lørdag kl. 13.00 & 15.00. Søndag kl. 15.00.
Billetpriser: Børneinstitutioner kr. 40,- Børn og unge under 25 år kr. 40,- Voksne kr. 65,-

»Den lunefulde Måne«

Det lille Verdensteater.
Aldersgruppe: 1-2-4 år
Spilleperiode: 3.-22. marts 1998.
Spilletidspunkter: tirs. & ons. kl. 9.30 & 10.30. Tors. kl. 9.30 & 16.00. Fredag kl. 16.00. Lørdag kl. 10.00 & 11.00. Søndag kl. 11.00 & 13.00.
Billetpriser: Børneinstitutioner kr. 40,- Børn og unge under 25 år kr. 40,- Voksne kr. 65,-

»Bamse og den kinesiske prinsesse«

Anemone Teatret
Aldersgruppe: 3-8 år.
Spilleperiode: 26. marts - 30. april 1998.
Spilletidspunkter: Tir. & ons. kl. 9.30 & 11.00, tors. kl. 11.00 & 19.00. Fredag kl. 19.00. Lørdag kl. 13.00 & 15.00. Søndag kl. 15.00.
Billetpriser: Børneinstitutioner kr. 40,- Børn og unge under 25 år kr. 40,- Voksne kr. 65,-

CAFÉTEATRET

Skindergade 3
1159 København K
Billettf.: 33 12 58 14

»Livet er ikke en dans på Rhodos«

Af Flemming Klem.
Caféteatret.
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilleperiode: 25. nov.-20. dec. 1997.
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00. Lørdag kl. 17.00.
Yderligere oplysninger: NYT DANSK VANVID med Michel Castenholt, Pauli Ryberg, Charlotte Munksgård, Laura Knist Poulsen og Susan Å-Olsen.
Billetpris kr. 110. Alle Arte-ordninger.

»Knive i høns«

Af David Harrower.
Caféteatret.
Aldersgruppe: Unge og voksne.
Spilleperiode: 10. januar - 14. februar 1998.
Spilletidspunkter: Tirs.- fre. kl. 20.00. Lørdag kl. 17.00.
Yderligere oplysninger: NY SKOSK DRAMATIK med Jens Jørn Spottag, Dea Fog, Kim Norrevig. Instr.: Lotte Herman, scen.: Kristian Vang Rasmussen. Musik John von Daler. Billetpris: kr. 110,-. Alle Arteordninger.

»Nogen vil komme«

Af Jon Fosse
Caféteatret.
Aldersgruppe: Unge og voksne.
Spilleperiode: 21. februar - 28. marts 1998.
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00. Lørdag kl. 17.00.
Yderligere oplysninger: NY NORSK DRAMATIK med Sofie Græbek, Morten Firkskov, Henrik Birch. Instr.: Alexa Thor. Scen: Camilla Bjørnvad.
Billetpris: kr. 110. Alle Arte-ordninger.

KALEIDOSKOP,

Nørrebrogade 37,
2200 Kbhvn. N
Billettf.: 31 39 92 95

»De Efterlevende«

Teater Får 302
Aldersgruppe: Voksne
Spilleperiode: 13. februar - 21. marts 1998.
Spilletidspunkter: Man-Fre kl. 20.00. Lørdag kl. 17.00.
Yderligere oplysninger: Uppremiere 13. februar 1998. Pris kr. 145,-. Alle Arte-ordninger. Billetter kan også bestilles på Billetnet: 38 88 70 22

DET LILLE TEATER

Lavendelsstræde 7
1462 København K
Billettf: 33 12 27 13, man.-fre. kl. 8.30-12, søn. kl. 11.-15.

»Sne«

Det Lille Teater
Aldersgruppe: Minimum 3 år
Spilletidspunkter: man.-fre., 9.30 &

11.00, søn. 13.30 & 15.00
Spilleperiode: 18. nov.- 22. dec. 1997
Billetpriser: Institutioner: 38 kr., løssalg: hverdage barn/voksen: 45 kr., søndag: Arte gruppe D

»Historien om Rosen«

Det lille Teater
Aldersgruppe: 1-2-4 år
Spilletidspunkter: Man.-fre. kl. 9.30 + 10.45. Søndag kl. 14.30 + 15.30
Spilleperiode: 27. jan. - 26. april 1998

Åben Scene - Huset

Rådhusstræde 13, 4. sal
1466 København K
Tlf.: 20 23 14 09

»Bøhmænd i Burma«

HMF Brændende Kærlighed.
Aldersgruppe: Voksne/Unge
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20. Lør. og søn. kl. 16.
Spilleperiode: Indtil 28. nov. 1997
Yderligere oplysninger: Premiere 15. nov. 1997
Billetter: 60 kr. Unge & pensionister 30 kr. Ingen Arte-ordninger.

ZANGENBERGS TEATER

Bernstorffsgade 7
Tivoli
1577 København V
Billettf: 33 14 50 05

»Hvad fatter gør«

Zangenbergs Teater
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilletidspunkter: Mandag kl. 11.00 & 14.00. Tirsdag-Fredag kl. 9.30 & 11.00
Spilleperiode: Indtil 12. dec.
Billetpriser: Børn og unge under 25 år kr. 36,- Institutioner + grupper o. 10 pers. kr. 36,- Voksne kr. 60,-

»Sigurd, Pedersen & Bjerget«

Zangenbergs Teater
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilleperiode: 2. februar-27. marts 1998.
Uge 6+10+11+12+13 Mandag+torsdag kl. 11.00 & 14.00.
Tirsd., ons. + fredag kl. 9.30 & 11.00.
Spilletider i uge 7-8-9
Tirs/onsdag kl. 9.30 & 11.00. Tor. kl. 14.00 & 17.00. Fre. kl. 11.00 & 17.00.
Lør. kl. 13.00 & 15.00. Søn. kl. 15.00.

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade 15,
1665 København V
Billettf: 31 22 04 78,
man.-fre., kl. 9.30-16.30

»Den Lille Prins«

Teatret Zeppelin
Aldersgruppe: fra 8 år og op til voksne
Spillep.: 14.nov.-14. dec.
Spilletidsp.: Ons.-fre. kl. 18.30. Lør.-søn. kl. 15.00
Yderligere oplys.: Forestillingen er på Billet-Net. Arte-ordninger.

»Rejsekammeraten«

Teatret Zeppelin
Aldersgruppe: Børn i skolealderen samt voksne.
Spilletidspunkter: ons.-fre., kl. 19, lør.+søn., kl. 15
Spilleperiode: 1. febr. - 8. marts 1998
Yderligere oplys.: Forestillingen er på Billet-Net.

RIALTO TEATRET

Smallegade 2
2000 Frederiksberg
Billettf: 38 88 01 88

»Tre Søstre«

Af Anton Tjekov
Rialto Teatret
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkter: man.-fre., kl. 20, lør., kl. 17
Spilleperiode: 15. jan. til 21. febr. 1998

»En Sommerdag«

Af Slavomir Mrozek
Rialto Teatret
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkter: man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Spilleperiode: 10. mar. til 2. maj 1998

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER

RIDDERSALEN
Allégade 7-9
2000 Frederiksberg
Billettf: 31 87 87 10

»De Underjordiske«

Jytte Abildstrøms Teater
Aldersgruppe: Fra 6 år (Familieforestilling)
Spilletidspunkter: Ons.-tors.-fre. kl. 18.30 Lør. kl. 14 + 17. Søndag kl. 14
Spilleperiode: 28. nov. 21. dec.
Yderligere oplys: Tlf.: 31 87 18 19

»Mors Dag«

Jytte Abildstrøms Teater
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkter: Man. til fre. kl. 20.00. Lørdag kl. 17.00
Spilleperiode: 29. jan. - 14. mar. 1998
Yderligere oplys.: Tlf.: 31 87 18 19

»Musen Piv«

Jytte Abildstrøms Teater
Aldersgruppe: 4-7 år
Spilletidspunkter: Kun onsdage og torsdage kl. 10.00
Spilleperiode: 4. febr. - 12. mar 1998
Yderligere oplys.: Tlf.: 31 87 18 19.

DANSESCENEN

Øster Fælled Torv 34
2100 København Ø
Billettf.: 35 43 58 58, kl. 12-16

»Uattro«

Nyt Dansk Dansteater
Aldersgruppe: 10 år.

Spilletidspunkter: tir.-fre., kl. 20, lør. kl. 17
Spilleperiode: 14.- 29. nov.

»Spayed Mind Out«

Meg Stuart & Gary Hill, Belgien/USA
Aldersgruppe: 16 år
Spilletidspunkter: kl. 20
Spilleperiode: 11.-13. dec.
Billetpriser: 110 kr., alle Arte ordninger Billetnet 38 88 70 22.

13-16 åriges unges egne værker

Væksthusets ungdomsprojekt
Aldersgruppe: 13 år
Spilletidspunkter: 17.-19. dec., kl. 19, 20. dec., kl. 17.
Billetpriser: 20 kr.
Yderligere oplys.: Premiere 17. dec. kl. 19.

»Koreografiske undersøgelser. Improvisation som metode«

Anders Christiansen med gæster
Aldersgruppe: 16 år
Spilletidspunkter: kl. 20
Spilleperiode: 1.-6. dec.
Billetpriser: 40 kr.

KANONHALLEN

Semidslevej 2
2100 København Ø
Billettf.: 35 43 20 21.
Billetnet: 38 88 70 22

»Nattevandrer«

Teatret Dance Lab
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkter: Man. - Søn. kl. 20 undtagen d. 23., 24., 29., og 30. marts 1998.
Spilleperiode: 19.3. til 3.4. 1998
Yderligere oplys.: Arte-ordning. Pris-gruppe C Løssalg 110 kr. Abonnenter 70 kr og unge under 25 år 45 kr.

COMEDIEVOGNENS BROSCENE

Griffenfeldsgade 7A
2200 København N
Billettf: 35 36 65 69

»Fra Himlen til Havet«

Teatret Månegøgl
Aldersgruppe: 2-5 år
Spilletidspunkter: man.-fre., kl. 9.30 og 10.45
Spilleperiode: 19. nov.-12. dec.
Billetpriser: Løssalg: 45 kr. Grupper: 40 kr.
Yderligere oplys.: Gæstespil med Hanne Trolle på Comediescenens broscene varighed 30 min.

»Paradis i Sandkassen«

Comedievognen.
Aldersgruppe: 7-12 år
Spilletidspunkter: Tors.-fre. kl. 19. Lørdag kl. 15 og 16.30. Søndag kl. 15.
Spilleperiode: 8. jan.-1. febr 1998
Yderligere oplys.: Løssalg 70 kr. Grupper voksne 55 kr. Unge u. 25 år 40 kr. Dagforestillinger arrangeres efter aftale 45 kr. Grupper 40 kr.

MARIPOSA TEATRET

Strandlodsvej 6c
2300 København S
Billettf: 32 96 66 69

Mariposa Aften

Café og underholdning den sidste torsdag i hver måned
Mariposa Teatret
Aldersgruppe: Alle
Spilletidspunkter: kl. 19
Spilleperiode: 27. nov. og 18. dec.
Yderligere oplys.: Show, forpremiere, diskussioner, cabaret, åben scene, m.m..

KALEIDOSKOP

Nørrebrogade 37
2200 København N
Billettf: 35 36 53 02 mel. kl. 12-16
Arte Billet-Net 38 88 70 22.

»Pelléas og Mélisande«

(En Gotisk Kærlighedstragedie)
Forskergruppen SOLARIS
Aldersgruppe: 15 år og opefter
Spilledage: man.-fre. kl. 20.00. Lørdag kl. 17.
Spilleperiode: 14. nov.-8. dec. 1997.
Yderligere oplys.: Premiere 14. nov. kl. 20.00. Prisgruppe B Løssalg: 145 kr. Abonn.: 105 kr. Unge u. 25 år 80 kr. Alle Arte-ordninger.

ISHØJ TEATER

Brentedalen 8 - Tranegilde
2635 Ishøj
Billettf: 43 73 60 98
Fax: 43 53 60 98

»Nissen på Loftet«

Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år.
Spilletidspunkter: man.-fre., kl. 9.15 - 10.40 - 12.05-13.40
Spilleperiode: Fra 7. nov. til 22. dec.
Yderligere oplys.: Tlf.: 43 73 60 98

»Prinsen og Dragen«

Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkter: man.-fre., kl. 9.30-11.30-13.25
Spilleperiode: 23. jan. til 17. april 1998.
Yderligere oplys.: Tlf.: 43 73 60 98.

TAASTRUP TEATER

Kjeld Abells Plads
2630 Taastrup
Billettf: 43 52 17 69

»Den lille Havfrue«

Fruens Teater
Aldersgruppe: 6-12 år
Spilletidspunkter: Kl. 10 og 11.30
Spilleperiode: 2. marts til 6. marts 1998
Yderligere oplys.: Pris 45 kr.

»Linda og Baronen«

Taastrup Teater
Aldersgruppe: 3-9 år og familie.
Spilletidspunkter: man.-fre., kl. 9.30 + 11.00

Spilleperiode: 5. april til 7. maj 1998.
Yderligere oplys.: Premiere den 5. april.

TEATER VESTVOLDEN

Høvedstensvej 47-49
2650 Hvidovre
Tlf.: 36 77 23 00

»All You Need«

Teater Vestvolden
Aldersgruppe: Familieforestilling fra 8 år
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 19.30. Lør.-søn. kl. 15.00.
Spilleperiode: 16. jan.- 8. febr. 1998.
Yderligere oplys.: Løssalg 110 kr. Unge u. 25 år 45 kr. Alle Arte-ordninger gælder.

TEATRET BAG KROEN

Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Billettf: 39 63 10 96,
alle dage kl. 10-15

'98 31. jan. & 1. febr.
Billetter á 30 kr. Partoutkort til 8 fore-
stillinger

»Peter og Ulven«
Figurentheater Homunkulus (Berlin)
Aldersgruppe: 6 år og opefter
Spilletidspunkt: Lørdag den 31. januar
1998 kl. 17.00
Yderligere oplys.: Mini-teaterfestival
'98 31. jan. & 1. febr.
Billetter á 30 kr. Partoutkort til 8 fore-
stillinger.

»Det mindste Teater«
Det mindste teater
Aldersgruppe: 1 1/2-4 år + voksne
Spilletidspunkt: Søndag den 1. februar
kl. 11.00
Yderligere oplys.: Mini-teaterfestival
'98 31. jan. & 1. febr.
Billetter á 30 kr. Partoutkort til 8 fore-
stillinger.

»Skipper-labskovs« (Premiere)
Nørregaard & Reiches Teater
Aldersgruppe: 3-6 år + voksne
Spilletidspunkt: Søndag den 1. februar
kl. 13.00.
Yderligere oplys.: Mini-teaterfestival
'98 31. jan. & 1. febr.
Billetter á 30 kr. Partoutkort til 8 fore-
stillinger.

»To med det hele«
DRT
Aldersgruppe: 4-10 år + voksne
Spilletidspunkt: Søndag den 1. februar
kl. 14.30
Yderligere oplys.: Mini-teaterfestival
'98 31. jan. & 1. febr.
Billetter á 30kr. Partoutkort til 8 fore-
stillinger.

»Min altankasse«
Paraplyteatret
Aldersgruppe: 4-8 år + voksne
Spilletidspunkt: Søndag den 1. februar
kl. 16.00
Yderligere oplys.: Mini-teaterfestival
'98 31. jan. & 1. febr.
Billetter á 30 kr. Partoutkort til 8 fore-
stillinger.

MASKEN
Skolegade 16
4800 Nykøbing Falster
Billettf: 54 85 78 81

»Fyrtårnet«
Poetisk historie for hele familien
Egnsteatret Masken
Aldersgruppe: 5-10 år og voksne
Spilletidspunkt: man.-fre., kl. 9.30 og
11.15, lør., kl. 14
Spilleperiode: 25.nov. B 20. dec.
Yderligere oplys.: Premiere sen. 23.
nov., kl. 16

FYN

KATAKOMBen
Vintapperstræde 39
5000 Odense C
Billettf: 66 13 25 01, kl. 11-15

»Brev til Verden«
Projektteatret
Aldersgruppe: 16 år og opefter
Spilletidspunkt: Torsdage kl. 19.30.
Søndage kl. 16.00.
Spilleperiode: 23. nov.- 14.dec.
Yderligere oplys.: En forestilling om
Emily Dickinson, H.C. Andersen og
Søren Kierkegaard. Alle Arte-ordnin-
ger.

»Berlin, Berlin - Jeg har stadig en
kuffert i Berlin«
Projektteatret
Aldersgruppe: 16 år og opefter
Spilletidspunkt: Ons.-lør. kl. 20. Søn-
dag kl. 16.
Spilleperiode: 20. mar.-8. april 1998.
Yderligere oplys.: En forestilling med
Brechts sange og tekster samt
Marlene Dietrichs gamle numre. Alle
Arte-ordninger.

TEATERHUSET
Filosofgangen 19
5000 Odense C.

»Obstruction Ultimatique«
Granhøj Dans
Aldersgruppe: 10 år og opefter
Spilletidspunkt: Søndag den 9. nov.
1997 kl. 13+17
Spilleperiode: Fra 9. november 1997.

TEATRET MØLLEN
Møllepladsen 4
6100 Haderslev.
Tlf.: 74 52 66 79

»Body Fluid«
Granhøj Dans
Aldersgruppe: 10 år og opefter.
Spilletidspunkt: Torsdag den 13.
november 1997 kl. 20.00.
Spilleperiode: Fra den 13. november
1997.

AALBORG TEATER
Sankelmærksgade 12
9100 Aalborg C

»Obstruction Ultimatique«
Granhøj Dans
Aldersgruppe: 10 år og opefter.

Spilletidspunkter: Ons. d. 26.-fre.d. 28.
nov. kl. 20. + lør. d. 29. nov. kl. 16.
Spilleperiode: Fra 26. nov. til 29. nov.
1997.

BØRNETEATRET SKÆGSPIRE
TEATERHUSET
Filosofgangen 19 B
5000 Odense C
Tlf.: 66 11 31 06

»Det blødende Kagehjerter«
Børneteateret Skægspire
Aldersgruppe: 5-9 år
Spilletidspunkter: Tirs. kl. 11 og 13.30.
Ons.-tors. fre. kl. 9.30 og 11.00. Lør-
dag kl. 11.00.
Spilleperiode: 10. jan. til 7. marts 1998.
Billetpris: 45 kr.

»Frø og Tudse«
Børneteateret Skægspire
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkter: Tirs. kl. 11.00 og
13.30. Ons.-tors.-fre. kl.9.30 og 11.00.
Lørdag kl. 11.00.
Spilleperiode: 17. mar. til 4. april samt
28. april til 2. maj.
Billetpris: 45 kr.

MIMETEATRET
Vestergade 95B
5000 Odense C
Billettf: 66 17 86 61

»Kan Det Ses«
Spillested: Filosofen, Teaterhuset,
Filosofgangen 19, 5000 Odense C.
Aldersgruppe: 14 år og opefter.
Spilletidspunkter: Tirs.-fre.
Spilleperiode: 9. jan.-23. jan. 1998.

Julecabaret
Kridthuset
Aldersgruppe: 15 år og opefter
Spilletidspunkter: kl. 20
Spilleperiode: 4.-6. dec. + 11.-13. dec.

TEATRET GADESJAKKET
Teaterhuset
Filosofgangen 19
5000 Odense C

»Den højdeforskrækkede ørn,
Jørn«
Teatret Gadejakket
Aldersgruppe: 5-10 år
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 10.00
samt onsdag og torsdag kl. 16.30.
Lørdag kl. 11.00.
Spilleperiode: 27. jan.- 21. febr. 1998
Yderligere oplys.: Billetpris 45 kr. Billet-
bestilling nødvendig!

SMØGEN
ODENSE TEATER
Jernbanegade 21
5100 Odense C
Tlf.: 66 12 00 52

»Svinedrenge«
Svanen Dansk-Tjekkisk Dukketeater
Aldersgruppe: Fra 3 år
Spilletidspunkter: Man.-fre. kl. 9.30 &
11.00. Lør. kl. 10.30-12.00 & kl. 14.00.
Spilleperiode: 1.-13. dec. 1997.
Billetpris: 40 kr.

ÅRHUS OG
OMEGN

AUKTIONSCENEN
Mejlgade 45
8000 Århus C
billettf. 86 13 53 11

»Den hellige Nat«
Egnsteatret Gruppe 38 og
Teater Refleksion
Aldersgruppe:
Forbudt for børn under 6 år
Spilletidspunkter: 3.-4.-5. dec. kl. 10.00
& 14.00. 6. dec. kl. 14.00 & 16.00 - 10-
11.-12. dec kl. 10.00 & 17.00. 13.-14.
dec. kl. 14.00. 17.-18. dec. kl. 10.00 &
17.00. 19. dec. kl. 17.00 & 23.00. Den
20. dec. kl. 14.00
Spilleperiode: 26. nov til 20. dec. 1997.
Yderligere oplys.: Billetpris 60 kr. Ved
køb af mere end 9 billetter er prisen 50
kr. Under 25 år: 20 kr.

»Balladen om Marjan & Rolf«
Egnsteatret Gruppe 38
Aldersgruppe: Forbudt for børn under
7 år.
Spilletidspunkter: 25.-26. febr. kl.
9.45 og 11.15. 28. febr. kl. 14.00. 4.-5-
6.-11. og 13. marts kl. 9.45 og 11.15.
14. marts kl. 14.00
Spilleperiode: 25. febr.-14. mar. 1998.
Yderligere oplys.: Billetpris 50 kr. Ved
køb af mere end 9 billetter er prisen 40
kr. Forhør om ungdomsrabat.

»Arthur og Englen«
Teater Refleksion
Aldersgruppe: 5-12 år.
Spilletidspunkter: 26.-27. mar. kl. 10.00
og 14.00. 28.-29. mar. kl. 13.00 og
15.00. 30.-31. mar. samt 1.-2.-3. apr. kl.
10.00 og 14.00. 4.-5. apr. kl. 13.00 og
15.00.
Spilleperiode: 26. marts til 5. april
1998.

Yderligere oplys.: Billetpris 50 kr. Ved
køb af mere end 9 billetter er prisen 40
kr. Unge under 25 år: 20 kr.

»Den lille Havfrue«
Fruens Teater
Aldersgruppe: Minimumsalder 6 år
Spilletidspunkter: 15.-16.-17. april kl.
9.45 og 11.15. 18. april kl. 11.00 og
14.00.
Spilleperiode: 15. apr.-18. apr. 1998.
Yderligere oplys.: Billetpris 50 kr. Ved
køb af mere end 9 billetter er prisen 40
kr. Forhør om ungdomsrabat.

»Arthur og Englen«
Teater Refleksion
Aldersgruppe: Fra 5 år og op.
Spilletidspunkter: Man.-fre. kl. 10 og
kl. 14. Lørdag og søndag kl. 13 og kl.
15.
Spilleperiode: 26. mar. til 5. april 1998.
Yderligere oplys.: Premiere den 21.
marts på Teater Refleksions egen sce-
ne, Sintrupvej 11a, 8220 Brabrand.
Tlf.: 86 24 05 72.
Billetpriser: 50 kr. Ved 10 personer og
derover: 40 kr. Børn og unge under 25
år: 20 kr. Arte rabatkuponer kan
anvendes.

SVALEGANGEN
Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C
Billettf: 86 13 88 66

»Nøddebo Præstegaard«
Svalegangens dukketeater
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spillepetidspunkter: Lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 29. nov samt 6. og 13.
december 1997
Yderligere oplys.: Billetpriser løssalg 40
kr. Børn 20 kr. Abonnement 25 kr.

»Rejsens Mål«
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00.
Lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 29. nov.- 13. dec. og 6.-
24. jan 1998
Yderligere oplys.: Ur-premiere d. 29.
november.
Billetpriser løssalg 100 kr. Abonnement
55 kr. Ungdomsrabat 40 kr. Rabatkupo-
ner 85 kr.

»SIT«
»Teatret« /Hans Rønne
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00.
Lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 16. til 20. december
1997.
Yderligere oplys.: Premiere den 16.
december.
Billetpriser løssalg 100 kr. Abonnement
55 kr. Ungdomsrabat 40 kr. Rabatkupo-
ner 85 kr.

»RØD«
Marylin Production
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00.
Lørdag kl. 16.00.
Spilleperiode: 27. jan. til 7. febr.
Yderligere oplys.: Danmarkspremiere
den 27. januar.
Billetpriser: løssalg 100 kr. Abonne-
ment 55 kr. Ungdomsrabat 40 kr.
Rabatkuponer 85 kr.

»Jeppe på Bjerget«
Teatret Møllen
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00.
Lørdag kl. 16.00.
Spilleperiode: 10. til 14. febr.
Yderligere oplys.: Premiere den 10.
februar 1998.
Billetpriser løssalg 100 kr. Abonnement
55 kr. Ungdomsrabat 40 kr. Rabatkupo-
ner 85 kr.

»O Moon of «labama«
Svalegangen
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00.
Lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 17. febr. til 21. febr.
Yderligere oplys.: Premiere den 17.
februar
Billetpriser løssalg kr. 100. Abonne-
ment 55 kr. Ungdomsrabat 40 kr.
Rabatkuponer 85 kr.

»220 WAITS«
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkter: Tirs.-fra. kl. 20.00.
Lørdag kl. 16.00.
Spilleperiode: 13. mar. til 18. april
Yderligere oplys.: Ur-premiere den 13.
marts 1998.
Billetpriser løssalg 100 kr. Abonnement
55 kr. Ungdomsrabat 40 kr. Rabatkupo-
ner 85 kr.

»Den lille Havfrue«
Svalegangens dukketeater
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkter: Lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 21.-28. marts 1998.
Yderligere oplys.: Billetpriser løssalg 40
kr. Abonnement 25 kr. Børn 20 kr.

GULDLOK DUKKETEATER
Willemoesgade 2
8200 Århus N
Billettf: 86 10 47 77

»Julemandens Tryllestav«
Guldlok Dukketeater
Aldersgruppe: Fra 2 år og opefter
Spilletidspunkter: 2.-4.-16.-17.-18.-19.
dec. kl. 9.45-11.00 og 15.00 - og 13.-
14.-20.-21.-22.-27.-28. feb. kl. 10.00 og
15.00.
Billetpriser: 40 kr.

»Guldlok og De tre Bjørne«
Guldlok Dukketeater
Aldersgruppe: 2-6 år
Spilletidspunkter: 16.-17.-18.-23.-24.-
29.-30. og 31. jan. kl.10.00 og 15.00
samt 15.-22.-29. jan. kl. 10.00. + 6.-7.-8.-
13.-15.-20.-21.-22.-27.-28. feb. kl. 10.00
og 15.00.
Billetpriser: 40 kr.

»Snøvie-Per«
Guldlok Dukketeater
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkter: Ons. og tors. kl.
10.00. Fre. lør. og søndag kl. 10.00 og
15.00.
Spilleperiode: 1. til 28. marts 1998
Billetpriser: 40 kr.

GELLERUPSCENEN
Gudrunsvvej 78
8220 Brabrand
Billettf: 86 25 03 66

»Trolldmanden fra Oz«
Gellerupscenen
Aldersgruppe: 5-100 år
Spilletidspunkter: tor.-fre., kl 19, lør.-
søn., kl. 16
Spilleperiode: 25. okt.-14. dec.
Billetpriser: Voksne: 90 kr., Unge u/ 25
år: 40 kr.

BØRNETEATERSALEN,
Musikhuset
Thomas Jensens Allé
8000 Århus C
Tlf.: 89 31 82 10

»Momo«- eller Den Sælsomme
Historie om tidstyvene og om bar-
net, der bragte den stjålne tid til-
bage til menneskene.
Børneteateret Filuren
Aldersgruppe: 5 år og opefter.
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 15.30
og kl. 17.30. Lørdag kl. 11.30 og kl.
13.30.
Ret til ændringer forbeholdes!
Spilleperiode: 31. jan. til 14. marts
1998
Billetpris: 50 kr.

HELSINGØR THEATER
Den Gamle By
Viborgvej
8000 Århus C
Billetbestilling: Musikhuset,
tlf. 89 31 82 10. Daglig 11-21.

»FOUR NOTE OPERA«
Den Jyske Opera
Aldersgruppe: 13 år og opefter
Spilletidspunkter: 4. febr. 1998 kl.
19.30 - premiere - 5.-6. febr. kl. 19.30.
7.-8. febr. kl. 15.00.
Billetpris: 90 kr. Unge u. 15 år 30 kr.

TEATRET DEN BLÅ HEST
Oddervej 80
8270 Højbjerg
Billbest.: 86 27 49 44.
Dagligt fra kl. 10.00-14.00.

»Pinocchio«
Den Blå Hest i samarbejde med Egn-
steatret Vestenvinden.
Aldersgruppe: Børnehaveklasse - 4.
klasse (6-12 år)
Spilletidspunkter: 29. nov. kl. 14.00 +
16.00 2. dec. kl. 9.30 + 13.30 - 3. dec.
kl. 9.30 + 11.30. - 4. dec. kl. 9.30 + 11.30
samt 5. dec. kl. 9.30
Yderligere oplys.:
Premiere 27. nov. kl. 17.00.
Billetpris: 50 kr. voksne - 20 kr. for
børn.

ØVRIGE
JYLLAND

KARL HENNING PETERSEN
OR ELSE ALFELTS MUSEUM
Birk Centerpark 1
7400 Herning
Billettf: 97 12 10 33

»EGO'n B En forkert Ballet«
Teatret Cantabile 2
Aldersgruppe: 15 år og op
Spilletidspunkter: kl. 19.30
Spilleperiode: 4. feb. 1998

JAKO-BOLE TEATRET
Danmarksgade 19
9000 Aalborg
Billettf: 98 12 78 33

»Nisserod«
Jako-Bole Teatret
Aldersgruppe: 4 år og opefter
Spilletidspunkter: 24.-28. nov kl. 9.30
og 11.00 samt 1.-20. dec. kl. 9.30 og
11.00 eller kl. 13.30. Lørdage kl. 14.00
og 15.30.
Spilleperiode: 22.nov.- 20. dec. 1997
Billetpriser: 40 kr.

»Et Hundeliv«
Teatret Vestenvinden
Aldersgruppe: 8 år og opefter.
Spilletidspunkter: Lørdag kl. 14.00 og
15.30
Spilleperiode: 10. jan. 1998.
Billetpris: 40 kr.

»Trip, Trap Træsko«
Jytte Abildstrøm Teater
Aldersgruppe: 1 1/2-4 år
Spilletidspunkter: 12. jan. kl. 11.00 -
13.-16. jan. kl. 9.30 og 11.00 -17.-18. jan.
kl. 14.00 og 15.30 20.-21. jan. kl. 11.00 -
22. jan. kl. 9.30 og 11.00 24. jan. kl.
14.00 og 15.30.
Spilleperiode:12. jan.- 24. jan. 1998.
Billetpris: 40 kr.

»Englebasse«
Jako-Bole Teatret
Aldersgruppe: 8 år og opefter.
Spilletidspunkter: 19.-21. febr. kl. 14.00
- 23.-27. febr. kl. 9.00 og 11.00. 28. febr.
kl. 14.00 og 15.30 - 2.-13. mar. kl. 9.00
og kl. 11.00.. Lørdage kl. 14.00.
Spilleperiode: 18. febr.-13. marts 1998.
Yderligere oplys.: Premiere 18. februar
kl. 19.00. Billetpris 40 kr.

»Faust Jr.«
Jako-Bole Teatret
Aldersgruppe: 14 år og opefter.
Spilletidspunkter: Hverdage kl. 10.00.
Lørdage kl. 16.00.
Spilleperiode: 2. marts til 3. april
1998.
Yderligere oplys.: Repremiere 2. marts
kl. 10.00. Billetpris 40 kr.

»Den Tårnhøj Hund 1«
Børneteateret
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkter: 20. mar. kl. 11.00
21.-22. mar. kl. 14.00 og 15.30. 23. mar.
kl. 11.00 og 13.30 24. mar. kl. 9.30 og
11.00. 25. mar. kl. 11.00 og 16.30. 26.
mar. kl. 9.30 og 11.00. 27. mar. kl.
11.00. 28. mar. kl. 14.00 og 15.30
Spilleperiode: 20.-28. marts 1998.
Billetpris 40 kr.

JOMFRU ANE TEATRET
Jomfru Ane Gade 14
9000 Aalborg
Billettf: 98 13 60 44

»Orkanens Øje«
Odsherred Teatercenter
Aldersgruppe: 15 til 100 år
Spilletidspunkter: 16. jan. kl. 20.00 og
17. jan. kl. 16.00
Spilleperiode: 16. til 17. januar 1998.
Yderligere oplys.: Alle rabatordninger.

»Howdie-Doodie, DM i Country«
Jomfru Ane Teatret
Aldersgruppe: 12 - 100 år
Spilletidspunkter: 3.-5. dec. kl. 20.00 -
6. dec. kl. 16.00.
Spilleperiode: 3.-6. dec. 1997.
Yderligere oplys.: Alle rabatordninger.

»Rock & Roll Stand Up
Comedy Show«
Troels Trier & Rebecca Brühl
Aldersgruppe: 15 år til 100.
Spilletidspunkter: 18. & 19. dec. 1997
kl. 20.00
Spilleperiode: 18.-19. dec. 1997.
Alle Rabatordninger.

»Den Smukke Ligeblå &
Før Morgenmaden«
Jomfru Ane Teatret
Aldersgruppe: 15 år til 100.
Spilletidspunkter: kl. 20.00 den 27. &
28. jan. 1998.
Spilleperiode: 27.-28. jan. 1998.
Alle rabatordninger.

»Fando & Lis«
Jomfru Ane Teatret
Aldersgruppe: 15 år - 100
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00.
Lørdag kl. 16.00.
Spilleperiode: 19. marts til 18. april
1998.
Alle rabatordninger.

AALBORG TEATER
Jernbanegade 11
9000 Aalborg
Billettf: 98 12 26 20,
alle hverdage fra kl. 10

»Kokosøen«
Aalborg Teater
Aldersgruppe: 3-7 år
Spilletidspunkter: man.-fre., kl. 9.30 og
11
Spilleperiode: 6. nov.-30. dec.
Yderligere oplys.: Øvrige spilletider:
ring til teatret.

»Busters Verden«
Aalborg Teater
Aldersgruppe: 4-12 år
Spilletidspunkter: kl. 11 og 13
Spilleperiode: 14. feb.-4. april 1998

VENDSYSSEL TEATER
Dronningensgade 12A
9800 Vendsyssel
Tlf.: 98 92 47 11 - Fax 98 92 92 55

»Et Juleeventur«
Vendsyssel Teater.
Aldersgruppe: 7-97 år
Spilletidspunkter: Premiere den 22.
nov. kl. 16.00. 25.-28. nov. kl. 19.00.
29.-30. nov. kl. 16.00 - 2.-5. dec. kl.
19.00 6. dec. kl. 16.00. 16.-20. dec. kl.
19.00.
Spilleperiode: 22. nov til 20. dec. 1997
.Yderligere oplysninger: Premiere den
22. november kl. 16.00. Ungdomsrabat
59 kr. Løssalg 99 kr. Rabatkuponer 75
kr.

»Dig og Mig i Paris«
Samarbejde mellem Jørgen Blaks-
ted/Vendsyssel Teater.
Spilleperiode: Lør. 10.-17.-24. jan. kl.
20.00. Sønd. 11.-18.-25. jan. kl. 16.00
Yderligere oplys.: Ungdomsrabat 59 kr.
Løssalg 99 kr. Rabatkupon 75 kr.

»Svinedrenge«
Svanen
Aldersgruppe:
Familieforestilling 3-97 år.
Spilletidspunkter: Lørdag den 17. jan.
kl. 15.00

»Med Gløgg & Klejner«
Vendsyssel Teater
Aldersgruppe: Voksne
Spilleperiode: 9.-14. dec. kl. 20.00 16.-
20. dec. kl. 22.
Yderligere oplys.: Billetpriser 99 kr.-75
kr. & 59 kr.

»Det Fedtede Slips«
Odense Internationale Musik Teater
Aldersgruppe: Ungdom/voksne
Spilleperiode: 12.+13. februar 1998.

Yderligere oplys.: Billetpriser 99 kr. -
75 kr. - 59 kr.

»Vendelbo-Brødrene«
Vendsyssel Teater
Aldersgruppe: Ungdom/voksne
Yderligere oplys.: Urpremiere 26.
februar kl. 20.00
Billetpriser 99 kr. - 75 kr. - 59 kr.

»Talking Heads«
Samarb. m. Vendsyssel Teater/
Hertzog & Karlson
Aldersgruppe: Ungdom/voksne
Spilletidspunkter: 12.-13. marts 1998
kl. 20.00
Yderligere oplys.: Billetpriser 99 kr.-75
kr.-59 kr.

»Det Nye Spil om Enhver«
Nyt Dansk Danseteater
Aldersgruppe: Ungdom/voksne
Spilletidspunkter: Torsdag den 19.
marts 1998 kl. 20.00
Yderligere oplys.: Samarb. med
Hjørring Teaterforening. Forhøjede bil-
letpriser 120 kr. & 90 kr.

TEATER MØLLEN
Møllepladsen
6100 Haderslev
Tlf.: 74 52 66 79

»Jeppe på Bjerget«
Teater Møllen
Aldersgruppe: Ungdom/voksne
Spilleperiode: 4.-5. dec. kl. 20.00

»Den ottende Dag«
Paraplyteatret
Aldersgruppe: 4-9 år
Spilleperiode: 29. nov. kl. 11.00

»Harry«
Fair Play
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilleperiode: 13. december kl. 11.00
samt lør. den 17. januar 1998 kl. 11.00.

»Nazaræeren«
Spillested: Hertug Hans Kirke
Det lille Turnéteater
Aldersgruppe: Ungdom/voksne
Spilletidspunkt: 5. februar 1998 kl.
20.00

»Majbrit«
Mariehønen
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 19. febr. 1998 kl. 20.00

»To med det hele«
DRT
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: Lørdag den 17. januar
1998 kl. 11.00

»Den Lunefulde Måne«
Det lille Verdens Teater
Aldersgruppe: 1 2 - 4 år
Spilletidspunkt: Lørdag den 14. febru-
ar 1998 kl. 11.00.

VESTENVINDEN
Værket
Maniagervej 10, 8900 Randers
Tlf.: 86 41 20 99

»Pinocchio«
Vestenvinden
Aldersgruppe: 6-13 år
Spilletidspunkter: Hverdage kl. 10.00
& 13.00. Søndage kl. 16.00.
Spilleperiode: 7.-21. december 1997.
Yderligere oplys.: Pris enkelt 60 kr.
Grupper o. 10 personer 50 kr.

»Fru Flid og Rod

Jacob Gade Teatret

Måneskin og fløde

frit efter Halfdan Rasmussen

"Måneskin og fløde" er en forestilling frit efter **Halfdan Rasmussen**. I en verden inspireret af **Ib Spang Olsen** oplever vi en genial poets krøllede tankesæt ud i finurlige og forunderlige tosserier.

Halfdan Rasmussen's univers repræsenterer alle eksistenser, - det sjove, poetiske, melankolske, uforudsigelige, - ud herfra vokser respekten for det "anderledes".

Medvirkende: Eva Maria Zacho, Karen Abrahamsen, Tom Rosendal og kapelmester Kaare Gade.

Instruktør: Ebbe Knudsen.

Scenograf: Trine Holtoug.

"Måneskin og Fløde", - for de 6-12 årige og deres forældre. Forestillingen spilles i Jacob Gade Salen, og varer ca. 50 min.
5. dec. 1997 - 16. jan. 1998, mandag-fredag kl. 10.00
17. jan. 1998 - 31. jan. 1998, mandag-fredag kl. 17.00
Alle lørdage kl. 14.00

Oliver Twist

Charles Dickens
I Hans Rosenquist' nybearbejdning

Vi befinder os i 1830'ernes victorianske London, hvor den sociale elendighed skaber en kogende stemning, der syder og bobler af kriminalitet, ulykke og fordærv. Midt i dette inferno havner den forældreløse dreng OLIVER TWIST, som er på flugt fra myndighederne. OLIVER indfanges i et forbryderisk net, der med hård hånd styres og kontrolleres af skurken Fagin. Det viser sig hurtigt, at OLIVER er kommet fra asken til ilden. Men selv i dette barske miljø findes der venskab, der kombineret med OLIVERS mod betyder, at han til sidst får en velfortjent hævn. På eventyrligvis sejrer det gode over det onde.

Medvirkende: Karen Abrahamsen, Eva Maria Zacho, Tom Rosendal, Thomas Leth Rasmussen, Kaare Gade, Uffe Kristensen og Lars Sidenius.

Instruktør: Thorkild Lindeberg. Scenografi: Poul Fly Plejdrup.

Aldersgruppe: Børn i skolealderen og deres forældre. Varighed: 2 timer.

Spilleperiode: 16. - 29. april. I Store Sal. Mandage - fredage: kl. 11.00. Lørdage: kl. 14.00.

Vi gør opmærksom på, at forestillingen er refusionsberettiget med en reduktion på 50% af billetprisen i henhold til Teaterlovens § 25.

Grupperabat: Der gives 25% rabat til forældre/voksne og børn, ved køb af min. 4 billetter (børn skal ledsages af min. 1 voksen) til eftermiddagsforestillinger kl. 17.00 samt lørdage kl. 14.00

Billetsalg: Musikteatret Vejle, tlf. 75 83 66 00, mandag-fredag 13-17.
Vedelsgade 25, 7100 Vejle. Yderligere oplysninger på tlf. 75 72 42 77.

